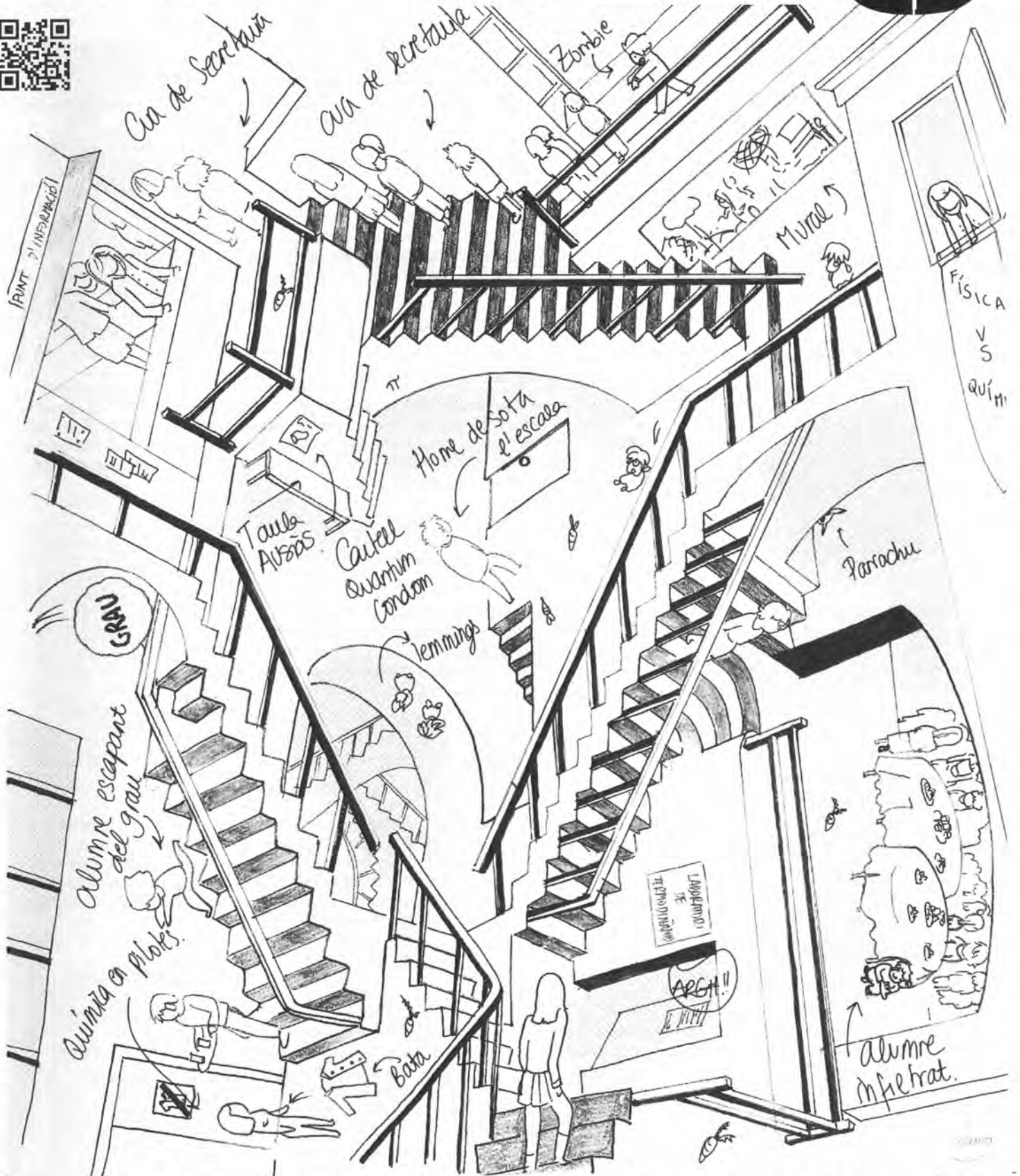

PLANTA 8

La Redacció

Planta 8, essent una de les revistes més venudes a nivell internacional, fa per fi pública la indentitat secreta dels seus misteriosos reporters. Aquests, vinguts des de diferents llocs de tot el món atrets per la fama i prestigi de la reconeguda redacció, fan ús de les seves aptituds per portar la notícia al més difícil de tots els públics, els físics. I així, deixant un any més en ridícul a les revistes de les altres facultats, aquest grup d'agossarats aventurers i buscadors de veritat tornen a fer una punyetera revista la última setmana de curs, demostrant que sí és possible.

Ferré: Notant que en el telediari de Springfield no aconseguiria el prestigi que sabia que li pertocava, va decidir provar sort a Planta8. Com que l'èxit sempre es puja al cap, ha canviat la seva corbata per una samarreta de Deep Purple. El seu amor per l'humor de série B ha fet que en el seu temps lliure organitzi passes de cinema de ciència ficció i busqui notícies per la millor redacció de la millor facultat.

Aram: Com que la seva identitat de Clark Kent ja no tenia res de secret, va decidir abandonar el Daily Planet i buscar un lloc on poder utilitzar els seus superpoders per defensar la veritat, montar espectaculars festes i salvar a boniques noies indefenses de les mans de supervillans. No oblideu, sota la seva roba de físic porta sempre els calçotets de superman.

Eva: Perseguint les tortugues ninjes va arribar al soterrani de la facultat on trobà l'amagatall secret de Planta8. Els redactors, que ja la havien vist al canal 6 i coneixien les seves grans dots per parlar amb mutants i arrosegar-se per les clavegueres, van fer-li una oferta que no va poder rebutjar. Des d'aleshores passa el temps picant despatxos i xerrant amb diversos monstres per tal d'aconseguir col·laboracions.

Antón: Quan els capità Haddock fou capturat per una tribu de químics salvatges i havent perdut la subvenció del professor Tornassol, el valent Tintín es refugià en el caliu de Planta8. Mentre busca el seu amic, col·labora com a corresponsal enviant postals amb fantàstics articles i sorprenents estudis científics. Per passar desapercbut, com al personatge mundialment conegut que és, ha canviat els seus cabells curts per un barret de pel rinxolat confencionat amb el seu antic company Milú.

Guim: Acusat de ser excessivament satíric, burlesc i no oficial, fou deportat de Kazajstan en ple festival de primavera i demanà asil a l'ambaixada de Planta8 (l'any 1991 instituïda estat independent). Des del seu despatx, i canviant el mític banyador per una sudadera rosa hortera, realitza periodisme d'escrupolosa investigació alhora que porta els cafès i fa la feina bruta. Per evitar la premsa sensacionalista d'altres universitats es tapa la cara amb unes desmesuradament grans ulleres de sol. Es gusto!

La Redacció

Albert: Després de passar per caps tan célebres com els de l'Abraham Lincoln, Indiana Jones, Peter Pan o el Tipo de Incògnito, l'últim que li faltava per arribar a la cúspide de la seva carrera era vestir el cap d'un membre de Planta8. Amb els seus poders de control mental infundeix valor a un jove estudiant formant una perfecta simbiosi d'intel·ligència i festa.

Sense ells tampoc hauria estat possible:

- **Bernat Salbanyà**, per maquetar la revista *in extremis* i per aguantar els quisquillosos redactors de Planta8. Et mereixes un monument.

- **Javi**, per implementar espectacularment el dibuix per ordinador a la nostra revista.

- **Laura**, per crear-nos del no res, un cop més, una portada a última hora.

- **David**, per ser tan bo i tan ràpid.

- **Judit**, per les teves ganes i la teva il·lusió (i sobretot pels teus fantàstics dibuixos).

- **Àngels i Assumpta**, per fer-nos sentir tan ben acompanyats dins i fora d'aquell bar.

- **Manuel Castellet**, per descobrir-nos l'home darrere del llibre.

- **Oriol Picó**, per ser tan bon amfitrió, amic i redactor.

- **Xavi Eloy**, per liar-la cada dia i també a la revista.

- **Joan Clark i Dashiell Obradors**, per vèncer la por i passar al lado oscur.

- **Sergio**, perquè ets l'únic que sap com programar una bona festa.

- **Triana, Mario, Xarbo**, per carregar-vos de feina, humor i ciència.

- **Jordi Ortín**, per ser el primer i l'últim.

- **Amílcar Labarta**, per volar amb la teva capa entre electrons.

- **Santi Vallmitjana i Atilà Herms**, per mantenir viu l'esperit i la memòria.

- **Miguel**, per seguir lluitant. Felicitats Doctor Escobedo.

- **Blai Pié**, per tanta literatura plena d'objectivitat.

- **Jordi Baró**, per ser el més negre.

- **Adri**, per ser el més photo amb el putoshop.

THE 8 NEWS

Reputado Físico de la UB viola al segundo principio de la termodinámica.

El trágico suceso aconteció la tarde del martes 12 de abril. Mientras se encontraba en su despacho, y tras unas frustrantes horas en el laboratorio, el catedrático A.P. recibió la visita de uno de los principios de la termodinámica. Tras una acalorada discusión sobre móviles perpetuos, el catedrático cedió ante sus impulsos más primarios. "Si es que los escriben como putas", señala el doctor en el momento de su detención, después de que las leyes de Newton lo redujeran.

"No lo entendemos, era muy normal y siempre saludaba", aseguran sus compañeros catedráticos, que no daban crédito ni becas. Tras unos primeros días de incertidumbre termodinámica, el segundo principio pareció

recuperarse. Las declaraciones de los otros principios no se hicieron esperar. "Siempre se ha hecho mucha broma con nosotros, y al final ha acabado pasando algo gordo", dice el principio cero. Tras el incidente, el despacho del catedrático pasaron a ocuparlo trece becarios y una Nespresso.

L'èxit de la reforma de l'Atri

Els estudiants més antics recordaran quan l'atri era un pati gris i sense sol. Ara, gràcies a la reforma que es va proposar l'any passat, podem gaudir de les noves instal·lacions que la UB ha posat a la nostra disposició. El ventall d'opinions dels estudiants de a pié va des de "però han reformat l'atri?" a "ese mural antes no estaba". Des de Planta8, admitem que l'actual atri supera amb escreix la nostra postal i cobreix les necessitats dels alumnes: les taules blanques molen més que les verdes.

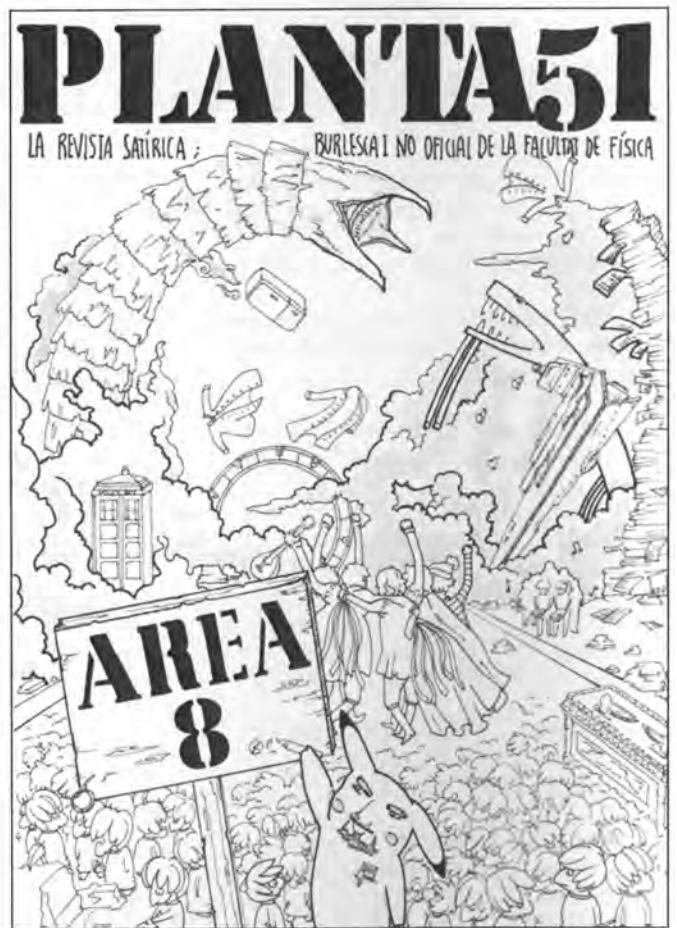
Gràcies UB!

Nota1: Veure Planta8 #51 i comprar l'especial estiu.

Planta8 se disculpa.

Como medida excepcional, y sin que sirva de precedente, Planta8 se ve obligada a disculparse por la portada de la revista anterior. Nuestra intención siempre fue hacer reír a todo el mundo, pero al parecer nadie sabía que diablos el Área 51. No debimos suponer que todo el mundo habría visto Expediente X. O Independence Day. O quizás Stargate. Pero tranquilos, no volverá a suceder, los redactores que pensaron esta demasiado sutil broma ya han cometido seppuku y han sido substituidos por unos que harán bromas sobre tetas y penes, que están más al alcance de todos. ¿En serio a nadie le sonaba? ¡Si había salido hasta en Los

Simpson! ¿O quizás no visteis que, aprovechando que era la revista número 51, cambiamos Planta 8 por Área 51? Si me dieran un euro por cada vez que me han preguntado "¿Pero la revista no era Planta8?" tendría cuarenta euros con setenta céntimos. Ya os vale. Os odiamos.

El ochismo reclama su capilla

Tras los esfuerzos de la asamblea por erradicar la religión de la comunidad univeritaria, planta 8 aboga por la pluralidad de religiones y defiende el derecho de cada alumno de mostrar culto a la divinidad que más le represente. Así, sus redactores han presentado una propuesta de capilla Ochista a la comisión religiosa de la UB para que los fieles seguidores de la sátira y la ironía puedan reunirse y acrecentar sus pecados. La propuesta incluye, además, la opción de crear una biblioteca con todos los archivos secretos y los libros prohibidos del ochismo, guardados, por el momento, en los lavabos de la octava planta.

THE 8 NEWS

24 anys de Physcolabis!

La revista de Física de la UAB, Physcolabis, celebra enguany el 24è aniversari de la seva creació i expiració. La redacció planeja, de cara als 25 anys i seguint l'exemple de Planta8, celebrar una festa multitudinària a la platja de Montgat Sud. Per a fer-ho, asseguren invertir el $85 \pm 16\%$ dels beneficis en alcohol i cigrons. De pot. La revista va editar tan sols un número (de quatre pàgines) i que es venia a 25 pessetes. Contant que se'n devien vendre vora $64,0 \pm 1,9$ exemplars, podem concloure que serà un Party Hard dels que queden per la història.

Any internacional de la química

En un intent en va d'eclipsar el 24è aniversari de Physcolabis, els químics han proclamat que aquest és l'any internacional de la química. Buscant la manera de fer-ho oficial, han fet una gran pancarta que pretén estar plena de complicades entelèquies matemàtiques, algunes d'incorrectes, juntament amb unes grans esferes de colors sobre un prat d'herba fresca. Els rumors arriben de totes bandes.

Hi ha qui diu que l'any vinent ja està assignat; any internacional de l'Assamblea, promocionat amb més cartells dels habituals i conferències d'antics assemblearis, experts en sentades, talls i ocupacions. Sigui com sigui, cal reconèixer que l'any internacional de la química, més enllà de ser un èxit universitari, està atraient als millors cuiners i experts en pintura per exteriors de Les Corts, Sants i fins i tot el Paral·lel.

"El fútbol es así"

Con la llegada de la primavera, finaliza la liga universitaria de fútbol profesional UB. A pesar de los inexplicables malos resultados de todos nuestros equipos, la calidad del fútbol practicado salta a la vista. El Clásico derbi física F contra física E fueron 90 minutos de tensión y fútbol-espectáculo, dejando a los espectadores atónitos. "Ha tropezado con la pelota pero ha conseguido no caerse, es muy bueno" dice un espectador, todavía boquiabierto. "Yo siempre había pensado que los físicos no eran buenos deportistas, pero no es así" comenta el otro espectador del encuentro. Aún así, el partido no estuvo falto de polémica: "Porqué? no entiendo" repite el entrenador de Física Y.

	Equipo	G	E	P	GF	GC	PT
1	EMPRESARIALS T	7	0	0	67	21	21
2	EMPRESARIALS Y	4	2	1	49	34	14
3	ESTADÍSTICA A	4	1	2	38	27	13
4	REL. LABORALS A	4	1	2	33	29	13
5	EMPRESARIALS W	3	1	3	30	29	7
6	FARMACIA B	2	1	4	39	28	7
7	FISICA F	1	0	6	21	59	3
8	FISICA E	0	0	7	23	73	0

	Equipo	G	E	P	GF	GC	PT
1	GAP	5	0	1	24	13	15
2	ENG. QUIMICA W	4	0	2	21	15	12
3	EMPRESARIALS M	4	0	2	27	10	12
4	BIOLOGIA X	3	0	3	17	27	9
5	ADE Y	2	0	4	23	23	6
6	FISICA W	2	0	4	15	27	6
7	FISICA N	1	0	5	14	26	3

**“El poder de Javi es infinito,
como el universo.”**

- Eduard Punset

Donate 2.50€

Especial
Tiggerman

Fisileaks, todo lo que nunca has sabido de la facultad

Hallado alcohol en El Bar

Varios profesores obligados a someterse a tests de alcoholemia en la salida del bar, tras los rumores de la existencia de carajillos encubiertos. El control registró tasas de hasta 0,9 g/l en sangre. Según el artículo 8789 del Decreto Boloña, ningún profesor podrá impartir docencia con tasas superiores a 0,65 g/l. La línea policial ha dictaminado secreto de sumario. Archivos recopilados por Fisileaks desvelan la existencia de una destilería de coñac de bañera... [ver más](#)

[Download](#) professors'
alcohol results
Excel (4.5 MB)
Calc (6.8 MB)

[Vota](#) qué cartel te gusta más para acompañar el de la hamburguesa y el móvil.

La Asamblea es una compañía teatral

Tras la agitación creciente de estos últimos años Fisileaks se infiltró en la Asamblea para vivir de cerca tan aparentemente revolucionaria organización. Tras una dura tarea de espionaje, se han obtenido diversas videgrabaciones ocultas en las cuales un tópico destaca por encima de los demás: Las reuniones de la asamblea son, en verdad, ensayos teatrales en los que actores, pagados por el propio deganado, practican enfados, gritos y inventan nuevas e imaginativas pancartas. De una grabación telefónica se deduce que la finalidad es aparentar una lucha estudiantil para... [ver más](#)

La verdadera estatura de los catedráticos

Duras son las palabras grabadas por un confidente la semana pasada en secretaría. La verdad ha estado ante todos nosotros y no la hemos sabido entrever. Los profesores de la facultad de Física son enanitos que, disfrazados y en parejas de dos, imparten clase sin ser descubiertos. Es bien sabido que los bajitos duermen mucho, así estas personitas se turnan escondiendo los ronquidos con los ruidos de tan tremendas barrigas. "Como soy la más alta de todos no necesito camuflaje" se justifica Rosario López, tras no querer juntarse con Estela Martín... [ver más](#)

"3 céntimos de más nunca están de menos..."

O eso nos dice Javi cuando no le oyen. A última hora, cuando cierra el bar, escépticos investigadores de Fisileaks intentan descubrir qué sentido oculto hay detrás de los precios llenos de decimales. "Esos 0,03 los metí yo para ir acumulando guita, porque no quieren darme la beca de movilidad" confiesa bajo la luz de la verdad "un tal Mescia me recomendó meterlo en números complejos..." [ver más](#)

Que no estaba muerto, que estaba en el aula d'estudis

Archivos filtrados por un agente del octágono demuestran que la muerte de Osama Bin Laden es una farsa. El hombre más buscado del mundo se encuentra oculto en lo más profundo del aula d'estudis de la facultad de Física. Allí, más viejo y con barba blanca, se ve que gusta de jugar al ajedrez y fumar cuantiosos bocadillos. Las cámaras de seguridad de la facultad lo han inmortalizado saliendo del bar con 6 cervezas y discutiendo el precio de una carta Magic. Nadie conoce el motivo de los movimientos de mesas, pero sin duda... [ver más](#)

PÀGINA 8

Planta 8: una breu crònica.

L'Aram, del consell de redacció de Planta 8, m'escriu amb paraules amables per recordar-me que li vaig prometre (sota pressions...) de contribuir a aquest número de la revista amb un article sobre els inicis de Planta 8. I que a hores d'ara ja he incomplet tots els terminis... L'Aram em recorda el Gianluca, que fa un parell d'anys va fer mans i mànigues per recuperar tots els exemplars que va poder trobar de la revista i els va organitzar en una exposició permanent, amb l'ajut de la Biblioteca. Allí hi trobareu una part de la història de la Facultat, sobretot des de l'òptica dels estudiants, i al llarg de tres dècades que es diu ràpid. Veureu en l'evolució de la revista un reflex dels canvis en la manera de ser i de fer dels estudiants que han format part del consell de redacció i dels que hi han col·laborat, en la tecnologia d'edició de textos (de la màquina d'escriure i el Tippet a l'ordinador personal) i en les tècniques d'impressió barates...

Planta 8, amb aquest nom, va néixer en una pluja d'idees per trobar un nou nom a la revista, que aleshores es deia "Repte" i abans s'havia dit equivocadament "Ret" (és a dir, petita xarxa que es fa servir a les perruqueries de senyores, per cobrir els rul·los). Corria l'any 79 o 80 (sí, sí, fa trenta anys). Érem tan "frikis" com els protagonistes de "The Big Bang Theory", i crec que ho seguim essent. A primer fèiem classe a les aules immenses, de química. Recordo del meu primer any una espècie particular d'individu: abric llarg, cara de preocupació, gruixut volum a la mà en anglès o francès preferiblement del Dieudonné, dilatada experiència universitària forjada en experiències prèvies a altres facultats. Arribaven als exàmens parcials (sorpreneu-vos:

els dissabtes al matí!) i se sorprendien de saber que havíem dedicat tantes hores a estudiar allò que ells veien meridianament clar. I aconseguien que se'ns posés a nosaltres la cara de preocupació -fins que sortien les llistes amb les qualificacions, i invariablement tenien un suspens. Superat el primer curs, ascendíem en l'escala social de la Facultat. Segon i tercer, a les aules de planta 3 i planta 4. I l'especialitat, quart i cinquè, a les peixeres, aquestes aules de parets de vidre que es troben a tocar dels ascensors "vells" (o sigui, de la nostra època!), la meitat de les quals em penso que ja no són ben bé aules.

A la fi dels anys 70, a Catalunya, gairebé tot estava per fer. Volíem expressar-nos en veu alta, i en la nostra llengua, fer divulgació científica, literària, de tota mena. Amb el canvi de "Repte" per Planta8 vam canviar també els objectius. Vam fer una revista més lúdica, més integradora, més curosa amb la llengua i menys polititzada. Els departaments de la Facultat s'ordenaven per plantes. La Planta8 de l'edifici era el terrat, com ara, i els estudiants l'okupàvem per reivindicar la nostra llibertat d'expressió.

Aquells primers números ho volien abastar tot. Fèiem divulgació científica, entrevistes a científics rellevants que visitaven Barcelona, reportatges sobre esdeveniments com l'obertura del Museu de la Ciència. Publicàvem passatems matemàtics i les caricatures dels professors que al llarg dels anys (potser en llargs consells de departament?) havia anat fent el Jorge Wagensberg. Teníem uns il·lustradors fabulosos, i col·laboradors amb un magnífic sentit de l'humor amb tocs surrealistes. Però, ai, tampoc no ens lliuràvem de les llargues narracions oníriques de joves estudiants amb vocació literària...

Quan vaig tornar a la Facultat com a professor a finals dels 80, Planta 8 seguia allí, amb nous redactors que s'esforçaven per treure dos o tres números cada any. Hi havia noves seccions, de les quals el "Paridari" - recopilació de les bestieses que diem els professors de tant en tant a classe- i les TdS-famoses equacions de la termodinàmica que aquí volien dir Taxes de Supervivència, és a dir, l'estadística de qualificacions de les diferents assignatures, eren les més buscades i comentades entre el col·lectiu al que ara pertanyia jo, el

professorat.

I així, any rera any, Planta8 ha arribat fins avui. Amb èpoques brillants i períodes molt foscos, empena sempre per la il·lusió dels que hi han deixat el seu temps desinteressadament. Llarga vida!

Jordi Ortín,
professor de la Facultat de Física
i fundador Planta8.

PERDONEU PERÒ
ALGÚ HO HAVIA DE DIR.

Els de l'academia Sol
no s'enteren de química
la porta de química.

LA MEITAT DEL
NITRÒGEN
LIQUID ACABA
PEL TERRA

21'21?
ELS PREUS
DEL BAR
NO TENEN

PLANTA 8
ES FA EN UNA
SETMANA
SANTALBERT
LO PARTE
ELS QUÍMICS A LA
BIBLIOTECA NO CAUEN

CAP
SENTIT

TOTHOM
COPIA
INFORMES

Laboratori d'òptica
Dinàmica Clàssica
Trònica Aplicada
Estadística

FÍSICA MOLA

1 1	10,50	2009-10	Notable
1 1	4,50	2009-10	Aprovat
1 2	7,50	2009-10	Excel.lent
1 2	9,00	2009-10	Excel.lent
1 2	10,50	2009-10	Excel.lent

AL SOFÀ DEL
LOCAL
HI HAN FOLLAT

SI DESPRES
HAS D'ACABAR
A SECRETARIA
ÉS ABSURD
FER LA
INSCRIPCO
ONLINE.

COMPRAR
SANMIGUEL
GRUP DE
ENLLOCS DE
SELECTA
FA PENA.

RZLA+
L'AULA D'ESTUDIS FA OLOR
A PORRO

ES POT FER FÍSICA
SENSE SER UN FRIKI

UN CRÈDIT
NO SÓN 10
HORES DE
FEINA

LA TERRASSA
D'INDUSTRIALS
DÓNA PEL CUL.

LES QUÍMIQUES
NO ESTAN TAN
BONES.

COMPRAR LA
GUIA DE
L'ESTUDIANT
NO SERVEIX
PER RES

COMPRAR PLANTA 8

Aquesta pagina no té sentit

PARIDARI

P. Serra

- Tranquils! tampoc jo ho vaig entendre el primer cop que m'ho vàren explicar! i mira que no m'ho va explicar un professor com jo.

- Dubtes? preguntes, comentaris?

- El Dirac era el Sheldon Cooper dels quàntics.

- Bé això de l'equació de continuïtat... és una equació de balanç normal i corrent però més pija.

- El problema 6.8... Algú l'ha intentat i li ha sortit? (...) qui l'ha intentat però no li ha sortit? algú l'ha entès? (...) algú no l'ha entès? algú l'ha intentat? vaja... quin èxit.

- [...] i seria abominablement trist no aprofitar aquests 48 segons restants de classe per a posar-vos feina per a omplir el vostre buit i avorrit cap de setmana!

J. Tejada

- [un alumne] "costarà l'adaptació?" [Ell respon] repressió? jo?

- Fes-me una pregunta i et contestaré en absència de mi abogado.

B. Fiol

- M'estic explicant com es cul?

- Hi ha una força evident, que pot ser un unicorn invisible o un elefant.

- El tio que està a 900 km en un avió, si es vol servir un cafè, ho fa igual de bé que el Javi.

P. Seglar

- Jo sóc de poble, i de petit em posava davant dels músics de sardanes a menjar llimones, per fer salivar el clarinet fins que se li taponés el trasto.

- 10^{23} és algo serio. molt molt serio. pensem-hi una mica, jo no m'ho imagino. es que és algo molt i molt serio, eh?

T. Molina

- Els meteoròlegs veiem el futur i això ens fa sentir per sobre de la resta.

- Us semblarà que el que explico és trivial però es que ho explico molt bé.

- La meteo me la trempa i se me'n va la sang del cervell.

- Amb 24 anys a la tele et tornes egocèntric.

- Aquest article és del 63, l'any que vaig néixer jo. El món, com veieu, gira al meu voltant.

- La finalitat de la meteorologia és salvar vides, penseu que som l'elit intel·lectual.

- Ahir em vaig estar mirant el que us havia d'explicar i sortien tot d'equacions diferencials i històries d'aquestes...

- Jo he de saltar i ballar sardanes perquè no em canvieu de canal.

J. Tarón

- [a un examen, quan un alumne li fa una pregunta] "Perquè no deixeu que us estimi? Us he dit que primer feu la integral per la part radial."

- [un alumne li demana si pot encendre el llum] "Sí, si ho sé fer". [S'apropa, mira els interruptors i amb una mica de por, n'apreta un. Ell llum s'encén i ell es posa molt content] "Som teòrics, però no tant".

- [es troba com una mena de pila de botó a sobre la taula] "Hi havia alguna cosa similar a això al laboratori de quàntica i em sembla que era radioactiu." [Ho agafa amb dos dits, surt de classe i ho deixa a sobre de les taquilles]

E. López

- I ara aquest límit no el podem calcular tal qual, necessitem tunejar-lo una mica.

R. Estalella

- Eeee és un Kaaa espai vectorial".

- L'àlgebra és més divertida que un dia de pluja.

- [Acabant de parlar de la utilitat del tensor d'inèrcia a l'hora d'ajustar l'eix de rotació de la roda d'uncotxe] "I aquesta és l'única aplicació de l'àlgebra en la vida quotidiana que he aconseguit trobar mai... A més de la interpretació del supermercat com a espai vectorial, esclar!"

M. López

- [Un alumne no s'acaba d'aclarir amb el nom d'un rus que ha sortit a una classe. El Manel li diu que es deia Chebyshev, i a continuació afegeix] "Sí, jo també crec que amb aquest nom el deuriem pegar de petit."

O. Bulashenko

- [Hem acabat un problema en què s'havia de calcular l'energia que es perd quan una tassa de te es refreda i veure què es podia fer amb aquesta energia. L'Oleg vol ampliar el problema] "Cuando yo vi este problema por primera vez en libro ruso de física había otro apartado donde se pedía el número de balas de Kalashnikov que se pueden disparar con energía disipada. Si vais a hacer cálculo, vereis que salen 38 balas. Esto es más de un cargador; un cargador tiene 30 balas".

- Ayer empezamos a estudiar fluidos, y hoy está lloviendo!

D. Roig

- Quan us preguntin a classe quan val alguna cosa, sempre és zero, u o infinit.

J. Masoliver

- Això és com lo de les dones, hi ha qui li agraden les rosses i hi ha qui li agraden les morenes..

- No em pregunteu tonteries.

- [un alumne] Perdoneu això no podríem simplificar-ho d'alguna manera? [Masoliver] No, i menys vostè que és tan perapunyetes!

- [al mateix alumne] Perdoneu, és que ets molt pesat. Perquè no t'asseus més endarrera?

J.L Gómez

- Imaginaros que habeis ido a Sicilia en vuestro jet privado a visitar a la mafia y os han dado con métodos fraudulentos dos soluciones y1 e y2.

- Funciones de Webber-Neumann ...estos tipos debían de jugar en el Borussia-Dortmund.

- [alumne] Perdoneu... es que no he entendido porqué has separado del sumatorio..

[J.L] coño, porqué soy el profe.

- A ver... tú! imagina que estás en una habitación con el agua subiendo y no saldrás hasta que me resuelvas esto.

Alumnes: Repoker

- [Repoker, en mig de classe sense venir a cuento] Hi ha alguna mena de teorema que limiti la capacitat de la Física per resoldre problemes de qualsevol tipus; econòmics, socioculturals o històrics?(...) És a dir tot allò de la psicohistoria d'Isaac Asimov es cert? [J.M Sancho] (silenci)... No.

- [a ampliació d'estadística ens "recomanen" anar a una xerrada sobre el grafé que és a hora de classe a la sala Eduard Fontseré. El repoker arriba mitja hora tard i com la sala estava plena i tots els seients ocupats, decideix repenjar-se a la paret i, alhora, sobre tots els interruptors. Intenta arreglar-ho i deixa les llums en una configuració on el conferenciant es troba a les fosques. Després de nombrosos intents, finalment sembla que pot reproduir l'estat inicial de la sala i tant content segueix escoltant la conferència]

LA CARTELLERA

Redshift (Red)

Blai Sanahuja (Bruce Willis), un experto en física solar, decide jubilarse tras muchos años empleado en la Facultad de Física de Barcelona. Sin embargo, se ve obligado a volver a las andadas cuando un joven agente de la Facultad, Xavier Luri (Karl Urban), es asignado para cazar y matar a Blai. Junto con sus antiguo colega Ramon Canal (John Malkovich), un experto en nucleosíntesis, y junto a Rosario López (Helen Mirren) y Morgan Freeman (Morgan Freeman), conseguiran desbaratar una trama que involucraba al mismo ICCUB.

Críticas:

"Me impactó mucho ver a Morgan Freeman haciendo de si mismo. Claramente los productores no encontraron a un profesor negro... que hubiera estudiado en Suecia, claro" - (José M. Fernández Varea, ICCUB)

"Estoy to loco y hablo de otra cosa" - (Javier Labay, ICCUB)

"M'ofén no veure cap Teòric a la pel·lícula. Apart de Morgan Freeman..." - (Enric Verdguer, ICCUB)

Malditos Becarios (Malditos Bastardos)

Durante la implantación del grado en la facultad de Física, una alumna (Mélanie Laurent) presencia el suspenso de toda su clase por orden del coronel Josep Taron (Christoph Waltz). Ella consigue aprobar y pasar de curso, donde adopta una nueva identidad usando un bigote falso y un sombrero de copa para pasar desapercibida. En otro lugar de la facultad, el teniente Ausias-March (Brad Pitt) adiestra a un grupo de alumnos para atacar a profesores concretos. Este valiente grupo de alumnos es conocido entre los profesores como "Los Becarios". Los hombres de Ausias y una catedrática, Àngels Ramos (Diane Kruger), que trabaja para los aliados, deberan llevar a cabo una misión que hará caer a los mismísimos líderes del departamento de ECM. El destino y los caprichosos horarios de la facultad hace que todos se encuentren dentro de la aula donde nuestra alumna con bigote falso, sombrero de copa y traje de astronauta, siempre para pasar desapercibida, está estudiando Física II.

Críticas:

"Lo del traje de astronauta me dejó como si me hubiera tomado una caja de xibecas en la cima de un plano inclinado" - (Ricardo Mayol, ECM)

"Nada de esto hubiera pasado si hubieran hecho el master de Biofísica..." - (José Mª Sancho, ECM)

(Ruido de papeles esparciéndose por el suelo, libros desplomándose y una puerta cerrándose sonoramente) - (Josep Taron, ECM)

UB de Bendetta

En un futuro no muy lejano, Física UB es una facultad totalitaria. Después de la eliminación de ciertas asignaturas optativas, una joven (Natalie Portman) que quería cursar Astrofísica Extragaláctica y Cosmología, se encuentra atrapada entre la reunión del consejo de estudios y unos enloquecidos y perturbados asamblearios. Por suerte, es rescatada en el último momento por un misterioso enmascarado sólo conocido como UB (Hugo Weaving). La pasión, la Física y las broncas con la administración de la facultad desembocarán en una revolución de piquetes, pancartas y avenidas cortadas con muchos efectos especiales y nitrógeno líquido a mansalva.

Críticas:

"Me gusta" - (Mari Carmen Polo)

"El personaje de UB es fascinante. Lo hace todo desinteresadamente, sin ningún crédito de libre elección" - (Anónimo, el del Lazarillo de Tormes)

"La película no la he visto... Pero lo de la capilla es una vergüenza!" - (Asembleario)

El mal profeta

Deux Ex Lammer

"Le pediría, señor comisario, que debido al revuelo mediático que se pueda originar entienda nuestra reticencia a difundir algunos detalles que le voy a exponer. Como ya sabe el laboratorio representa un hito en la historia de esta universidad. Han colaborado decenas de instituciones y sus proporciones, tanto logísticas como financieras, son muy superiores al tipo de trabajo al que estamos acostumbrados en este departamento. Como puede imaginar nuestro entusiasmo, y especialmente el del doctor Cermas, fue acorde a tal excepcionalidad.

Sin embargo, y le pido que entienda la discreción, no todo salió según lo previsto."

"Pero la verdad que el experimento fue un fracaso desde el primer día. Tan pronto como probamos el equipo detectamos un ruido extraño, una anomalía que esperábamos poder eliminar mediante una buena calibración. No podíamos proclamar que el experimento había fracasado incluso antes de empezar. Así que debíamos poner todo nuestro empeño en eliminar las interferencias en absoluto silencio"

"Sin embargo el doctor Cermas no quiso mantener el protocolo acordado. Creo que pretendía llegar más allá. Como coordinador del proyecto no podía aceptar un fracaso que mancillaría tanto la reputación de la Universidad como su propio nombre. No se lo tome muy en serio pero creo que pensaba que el ruido podía no provenir de la actividad humana..."

"Verá, Cermas creyó encontrar unos patrones extraños en algunas de las interferencias y derivó todo el tiempo a su análisis. Albergaba la esperanza de que el laboratorio seguía funcio-

evidente. Creímos que volvería a pasar la noche allí pero no fue así. Intentando sosegar su voz nos dijo que estaba cansado y que quería irse a casa a dormir un poco."

"Esta mañana aún estábamos preparando el equipo, cuando apareció Cermas armado con una barra de acero. Justo antes de Bueno, ya conoce el resto"

"Si me pregunta que le impulsó a actuar de esa forma le diré que no tengo ni idea. Quizás tenga razón al afirmar que se ha vuelto loco, no veo otra explicación. Quizás el estrés de estos meses ha terminado de mellar su cordura. Aunque no descartaría la posibilidad de que Cermas guarde en secreto algún motivo más que racional para destruir el proyecto."

declaración jurada del Dr. J.I. Verapaz, subdirector del proyecto Mitlan

-¿Tiene una buena razón para estar en mi consulta?

-Sí

-¿Y cuál es?

-No debo decirselo

nando según lo previsto y que la anomalía no era más que un descubrimiento que cambiaría por completo nuestro conocimiento de la Tierra. No sería la primera vez que ocurre algo semejante en el ámbito de la física"

"Fue durante estas largas jornadas de trabajo cuando empecé a apreciar un cambio en su comportamiento. Nos mandaba antes a casa mientras él se quedaba jornadas enteras trabajando. Ayer por la tarde entró al laboratorio con un nerviosismo más que

Jamás hubiese imaginado que la visita del doctor Enrique Cermas a mi consulta terminaría por poner en entredicho mi propia cordura. Que se trataba de un caso grave fue evidente cuando comprendí que su acompañante era un agente de policía. Que tarde o temprano me abrumaría la tensión mediática lo supe cuando me contó la situación del detenido. A partir de ahí cualquier parecido con un diagnóstico normal era pura coincidencia.

Ya de primeras había mandado fuera al agente para garantizar la confidencialidad pero aun así no había sonsacado nada al paciente. Revisé el dossier que acababa de abrirle en busca de algún punto de referencia. No encontré más que declaraciones incoherentes y, aun así, ningún síntoma claro de la demencia que alegaba.

Cermas pretendía padecer una alteración paranoica. Pero su problema era otro y se reflejaba en la mirada: Enrique Cermas, emérito catedrático de la Universidad de mi ciudad tenía miedo. Estaba aterrado.

-No tengo ninguna duda - proseguí - de que lo ocurrido ésta mañana le ha llevado hasta aquí. Me gustaría oír su versión de los hechos. Recuerde que le ampara el secreto profesional.

-De acuerdo. - pareció relajarse un poco- Esta mañana entré al laboratorio para causar daños a un equipo

experimental valorado en tres millones de euros y destruir así el proyecto en el que trabajo. Bueno, trabajaba. Conocía el funcionamiento del instrumental así que fue fácil: Entré en el laboratorio temprano por la mañana, desactivé los circuitos de seguridad, obturé el sistema de ventilación y provoqué una sobrecarga de tensión. Agredí a dos compañeros de trabajo que no deberían haber estado allí.

No detecté ningún matiz exculpatorio. Como suponía no era la condena la causa de su terror. En ningún caso podía caerle una pena mayor.

-¿Su plan incluía una visita urgente al psiquiatra?

-No. Eso lo pensé después, cuando me arrestaron. - trató de respirar hondo para calmarse - Oiga, no quiero que me hagan preguntas. Eso es

todo. Sabe que estoy loco así que dígalo y no tendré que contarles porqué hice lo que hice. Y le aseguro que lo que hice valió la pena si todo sale bien.

-Quizás valdría la pena si se librara de pagar por sus actos. Pero el internamiento no es una buena salida. Debe saber que el psiquiatra puede ser muy duro para alguien que no presente...

-Lo sé, lo sé. Pero así nunca tendría que dar explicaciones. Que me encierran si con ello dinamitan mi credibilidad.

-Ya, entiendo.

El paciente se estaba poniendo nervioso y yo cada vez tenía más razones para ceder a sus demandas. Quizás sí estaba trastocado, pero no era ése el mejor.

- Tiene razón. No tengo porque dar muchos detalles de su locura. Pero sé que hay algo que lo asusta y no me gustaría ser cómplice de ese terror. - cerré el dossier para dejarle claro que eso era extraoficial - No tengo por que hablar de nada a nadie. Haremos lo siguiente, le confiaré un secreto. Uno que jamás revelaría a nadie. Usted se guarda mi secreto y a cambio yo el suyo.

Por el desprecio en su mirada supe enseguida que había cometido un error.

- ¿Me toma por estúpido? - me espetó indignado intentando no levantar demasiado la voz - Por el mero hecho de saberlo yo ya corremos peligro. Usted, yo y todos. Puedo llevarme mi secreto a la tumba pero si algún imbécil creyera ético difundirlo estaríamos condenados, ¿me entiende? ¡Nadie podría prever las consecuencias! Por eso se lo suplico: diga que estoy loco y olvídese de mí.

La sombra del agente se tambaleó tras el cristal de la puerta, impaciente o alterado por los gritos de Cermas. Sabía por experiencia que en este estado no podría proseguir.

- Será mejor que vuelva otro día. Use sus derechos como le plazca, pero créame, - le advertí - no le va a servir de nada mi veredicto. Le van a hacer las preguntas que consideren necesarias.

- Pues no me lo ponga más difícil, por favor. - Lo hubiera tomado como una amenaza si sus ojos no hubiesen ganado otra vez ese brillo tembloroso.

Enrique Cermas ya me había contado más de lo que quería, nada a mi entender. Quizás necesitaba tomarme un descanso. No había nada malo en dar un paseo hasta la universidad y ¿por qué no? investigar sobre el caso concerniente al doctor Cermas si tenía la oportunidad.

Me recosté en la barra tras toda una agotadora tarde llena de preguntas sin responder. Nadie parecía comprender porqué el doctor Enrique

Cermas sabotó su propio proyecto. O quizás tras su presunta ignorancia se escondía una cómplice actitud de recelo, conscientes de que el sabio doctor Cermas tendría sus motivos para ocultarme información.

- A usted no le tengo visto. ¿Es nuevo por aquí?

El camarero era un muchacho fortachón que no parecía encajar entre los grupos de cerebritos que poblaban el bar del campus.

- Sí. La verdad es que ni siquiera sé porque he venido. Esta tarde conocí a un hombre al que no entendí.

- Entonces, - bromeó - seguro que es uno de estos.

Traté de sonreír. Sin duda aquel pobre hombre no conocía aún la noticia.

- Se llama Enrique Cermas, ¿le conoce?.

- Claro. Un tipo extraño. Ayer mismo tomaba un café aquí. Aquí mismo, en la barra. Pensé que estaba abstraído en algún problema suyo pero en realidad escuchaba a unos chavales que charlaban en aquella mesa.

- Vaya. ¿Y de qué hablaban?

El camarero echó una ojeada al bar. No tenía mucho trabajo así que no le importó complacerme.

- De Regreso al Futuro. Ya sabe, la película. Hablaban de los viajes en el tiempo "estrictamente temporales". Que en las películas jamás suponen un desplazamiento en el espacio.

- Puede ser más preciso...

- Verá, uno sostenía que Martin McFly debería aparecer a millones de kilómetros de distancia tras cada salto en el tiempo debido al desplazamiento del Sol en la Vía Láctea y de esa respecto al fluido de galaxias. Otro le dijo que esa era la típica concepción de un idiota que tan solo es capaz de pensar en un espacio galileano.

- Un momento. ¿De verdad se acuerda de todo eso?

- Sí, bueno. Cualquiera hubiese dicho lo mismo. - lo miré extrañado, sin saber si me estaba tomando el pelo - Como iba diciendo, el otro le afirmó que el salto estrictamente temporal debía haber trasladado al DeLorean en la dirección del vector "tiempo propio" de su mismo sistema de referencia. Este sistema seguiría una evolución geodésica dependiendo de la curvatura del espacio en el que estuviese confinado que en la superficie de la Tierra podría describirse, localmente, con una métrica adaptada de Schwarzschild. Y en ese momento Cermas se levantó con el rostro lívido y se marchó corriendo. Ni siquiera se terminó el café.

No dejé de mirarle extrañado, pero reconsideré la tentadora idea de ahondar más en los detalles teóricos.

- Es raro. ¿Por qué le preocuparía eso?

-No lo sé. Cuénteme: ¿En qué está trabajando el bueno de Cermas?

- Por lo que sé, hasta ésta mañana trabajaba en un proyecto de sismología. Según parece "escuchaba" el manto terrestre o algo parecido...

El rostro del camarero había palidecido y era incapaz de cerrar la boca. Me agarró fuerte del pecho y casi me levantó sobre la barra.

- Prométame - me escupió entre dientes al oído - Prométame que no se lo dirá a nadie.

Hizo una larga pausa, valorando quizás si había entendido suficiente como para terminar uniendo los cabos.

- Un viajero del tiempo - prosiguió - lo bastante incauto para ignorar la relatividad general se encontraría irremediabilmente en algún punto de una órbita de colisión continua: atrapado en el centro de la Tierra. No se lo diga a nadie hasta que Cermas conozca las consecuencias.

La Fama

[Sala "Enric Cassassas", Facultat de Física, Universitat de Barcelona.]

M'han demanat que vingui aquí a presentar-me, a parlar-vos de la meua vida, de la meua història. Dels meus projectes de futur. M'han demanat, explícitament, que doni detalls de la meua vida i justifiqui, alhora, per què sóc aquí. No sé si compliré aquestes expectatives.

El públic es movia incòmode a les cadires, mirant-se tímidament els uns als altres, però respectant un silenci rigorós i unànime. La conferència acabava de començar, però ja es veia a venir que allò no seguiria els estàndards. D'entrada, la conferenciant anunciada no hi era present; en comptes d'ella, hi havia un home d'uns cinquanta anys, gras, no obès però gras, vestit amb una camisa gastada i uns texans, i amb unes ulleres rectangulars, metàl·liques, passades de moda. El projector estava encès, però no hi havia cap presentació: un fons blau ocupava tota la pantalla. L'home, mentrestant, restava assegut en un racó de la tarima, inclinat sobre la taula per acostar-se al micròfon. Un llum vermell li donava la paraula, semblava empènyer-lo a parlar, a accelerar el seu discurs, però en comptes d'això ell restava callat. Mirava fixament un paper que subjectava amb la mà dreta, aixecant-lo de la taula per orientar-lo millor a la vista. S'humitejava els llavis, arrugava el front mentre seguia clavant la mirada al full tremolós.

El públic seguia immòbil, atent. Les mirades s'esvaïen, i tothom centrava cada vegada més l'atenció en l'home. En el paper.

Qui sóc? Sóc Jo. No em coneixeu, encara. Però ja ho fareu. Sí, perquè tard o d'hora la fama arriba. Sempre. Ho sé del cert. Jo ho sé del cert. Amb major o menor grau, però la fama arriba: algun dia, tothom al món em coneixerà. Tothom haurà sentit parlar de mi, encara que sigui vaguement. En aquest sentit, podeu sentir-vos afortunats: vosaltres haureu estat els primers a conèixe'm.

L'home va fer una pausa. Va fer una ganyota amb els ulls, arrugant alhora

el front, pràcticament expressant un gest de dolor. Després va girar el cap ràpidament envers les primeres files de la sala. Es va quedar congelat en aquesta posició durant dos o tres segons, però de seguida va abaixar la mirada cap al terra, i va tornar a girar el cap vers el full, que seguia tremolant sostingut per la seva mà.

Alguns us preguntareu com puc estar-ne tan segura, de la meua fama. Bé, no necessito explicar-vos res, no necessito justificar-me. Espereu-vos i ho veureu. Sigueu pacients.

Deixeu-me que us expliqui millor qui sóc; potser no de la manera més directa, però si de la manera que trobo més adient. En primer lloc, vull dir-vos que no sóc encara gaire vella. Es podria dir que estic a la flor de la vida, en el millor moment, el punt àlgid. Tinc energia per gastar, molta me'n queda encara!, i alhora gaudeixo de l'experiència de qui ja ha viscut una bona part de la seva vida. Les

dues coses juntes, em donen un gran poder. De fet, pocs gosarien dir que hi ha res més poderós que jo sobre l'escorça de la Terra. Aquesta Terra vostra que un dia, inconscients, em va donar. O vendre, més ben dit.

El públic estava estupefacte. No entenien res, absolutament res del que estava passant. No entenien què hi feia aquell home llegint una carta escrita en primera persona des d'un punt de vista femení. No entenien per què s'havia anul·lat la conferència, o si realment allò era la conferència en si.

No entenien res, però es sentien estranyament atrets, interessats, per la força de les paraules que sonaven, per la força de qui les havia escrit en forma de carta -de moment anònima.

O millor encara: malvendre. Perquè me la va malvendre, aquesta Terra vostra. Ah, què voleu que hi faci, jo? A mi me la va oferir, a canvi de ben

poc. Potser us va deixar enganyar, potser us va semblar que us donava molt a canvi de la vostra Terra, i no era així. O potser, fins i tot, jo no us volia enganyar, i us va enganyar vosaltres mateixos.

El públic es sentia estafat. Era com si acabessin de perdre alguna cosa i ni tan sols se n'haguessin adonat. Com si, mentre estaven asseguts allà, bocabadats, algú s'hagués esmunyit per darrere el seient i els hagués robat la cartera.

El cas és que ara em pertany. Em pertany la superfície de la Terra. Tota sencera, si m'ho permeteu. Vam fer un pacte i no el podeu trencar. Ho heu perdut tot, per unes engrunes de pa.

És per això que puc afirmar, sense por, que algun dia -no gaire llunyà- m'arribarà per fi la fama. La fama aquesta, que sempre arriba. La fama associada al meu poder, a la meua capacitat de conquerir les més vastes zones de terra i aigua. I fins i tot aire. També, també me'l va donar, quan va acceptar aquell tràgic pacte. Haurieu hagut de fixar-vos en la lletra petita!

Un home d'entre el públic, indignat, es va aixecar violentament. La seva cara estava vermella, inflada de ràbia i impotència. Mirava directament l'home de la carta, que va fer una pausa i li va tornar la mirada. L'home del públic se'l va quedar mirant una llarga estona, amb odi, amb ganes

d'atravessar-lo; l'altre l'observava sense mostrar cap mena de sentiment, tan sols semblava intentar ser educat tot fent una pausa deguda a la interrupció. O potser més encara: desitjava aquella interrupció, desitjava que l'home enfadat d'entre el públic esclatés en crits i desfermés la bogeria entre tot el públic, alliberant-lo així a ell d'aquella fatídica tasca de lectura, que tant l'estava angoixant.

I malgrat tot, l'home enfadat no va anar més enllà d'un gest amb tot el cos, com si es disposés a parlar, com si anés a cridar, com si estigués a punt de desmuntar totes les afirmacions de la carta amb un sol argument irrefutable. No va anar més enllà. Va fer el gest, la intenció marcada, però no va articular cap so, sinó que va quedar-se aturat, com una estàtua, mut, mentre la seva mirada es desfigurava des de l'odi

fins a la tristesa, la desolació. Es va deixar caure a la cadira, abatut. I talment com la seva caiguda, es van ensorrar els ànims de tothom entre el públic.

El discurs va prosseguir.

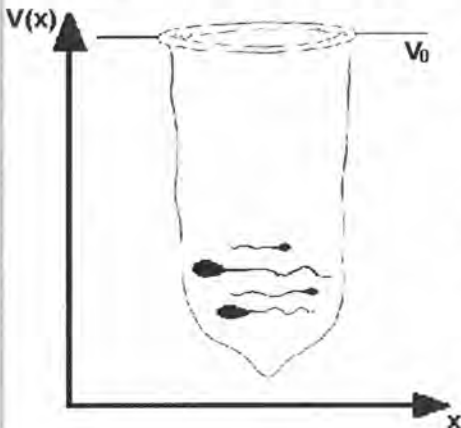
Sé que molts m'acusareu. M'acusareu de ser cruel, en les meves conseqüències. M'acusareu de ser poderosa i magnífic en l'abast de la meua destrucció. M'acusareu d'haver-vos donat tant poc, de tot el que tenia per oferir-vos. O m'acusareu, fins i tot, d'haver-vos estafat a voluntat, qualificant-me de malvada, maligna, perversa.

Però us equivocareu. Jo no sóc res de tot això. Jo sóc el que sóc, sense voluntat, sense bondat ni maldat. Sóc una forma d'energia -la més poderosa-, un recurs, un mecanisme de la natural-lesa en la seva recerca perpètua d'estabilitat. La resta de conseqüències, les heu provocat vosaltres. Així doncs, vosaltres n'haureu de pagar el preu.

A mi tan sols em resta gaudir: gaudir d'aquest nou espai on, lentament i amb paciència, podré anar-me expandint. I mentre ho faci em mirareu, m'assenyalareu, amb por i admiració. La fama, això és la fama que tard o d'hora m'arribarà. Tan sols haig d'esperar. Pacència...

Dimarts, 15 de març de 2011

QUANTUM CONDOM

L'únic condó del mercat que garanteix protecció a l'efecte túnel.

Aconsegueix la seguretat que un Físic necessita.

Busca el nostre stand a Sant Albert

Amb la compra de 8 capses empra't un Error Extender™ de regal.

No tunneling warranty - Made for physical skeptics

CONNEXIONS NEURONALS

Habitualment, es diu que el cervell humà està format per milions de neurones connectades entre sí. Entendre i analitzar aquest complex entramat de connexions neuronals pot semblar una fita molt complicada per a un estudiant que s'allunya d'aquest camp, com és el nostre cas. Tot i així, com estem habituats a fer en els nostres problemes, hem aconseguit aproximar la situació plantejada a una més senzilla i analitzable, podent així reconstruir la història que es presenta a continuació.

[L'alumne es troba a l'aula, entre la 6a i 7a fila, abstret amb un problema i fent càlculs, al marge de l'explicació del professor]

Neurona A: [A si mateixa] Llavors, d'aquesta expressió podem veure que el sinus de és equivalent a ...

Neurona B: [veu en off, només la sent la neurona A] eh, noi, noi!

Neurona A: Eh? Que vols tu ara?

Neurona B: Que vull? Com pots preguntar que vull?! Has vist la noia de 4a fila?

Neurona A: [fixant-se en la noia] Ah, clar! Ara no és el moment, no et sembla?

Neurona B: I tant que és el moment, això s'està escalfant!

Neurona A: No, no, queestic a classe! Podries esperar al menys a...

Professor: [Dirigint-se a l'alumne] Disculpi, vostè que sembla que ja ha acabat, podria sortir a la pissarra a compartir la seva resolució del problema?

Neurona A: [Al professor] Veurà senyor, no crec tenir el resultat del tot bé...

Neurona B: Ni se't acudeixi sortir ara! Al menys deixa de mirar-la a ella!

Neurona A: [a la neurona B] No diguis bogeries, posaré les mans a les butxaques i tot arreglat.

Professor: No es preocupi, si té algun dubte el resolldrem entre tots, que dels errors s'aprèn.

Neurona A: [Al professor] Si, però... es que veurà...

Neurona B: I tant que s'aprèn, d'aquest n'aprendràs molt, tu.

Neurona A: [a la neurona B]: Tu callà, ja se'ns acudirà alguna cosa, dóna'm temps per pensar-hi!

Professor: Que hi ha algun problema?

Neurona A: [Al professor] No, no! Es que veurà...

Neurona B: Que faràs ara? Tothom se n'adonarà!

Neurona A: [a la neurona B] Puc tancar els punys dins les butxaques, com si tingues molt fred...

Neurona B: Fred? Estem a maig! No m'estranya que les noies diguin que la que pensa de les dues sóc jo, eh!

Neurona A: [Al professor] és que... [a la neurona B]: Calla ja! He de trobar alguna excusa per no sortir a la pissarra!

Neurona B: No la trobaràs! I tothom se n'adonarà!

Neurona A: [a la neurona B] Potser ni s'hi fixen...

Neurona B: Que no s'hi fixaran, dius? Em sap greu informar-te que és un punt poc negligible en aquests moments...

Neurona A: [Al professor] És que...

Neurona B: I tothom sabrà qui som a partir d'ara. Penjaran fotos nostres per tota la facultat. Es com si ho veiés: "El successor de Tigerman!". Serem el relleu a les històries de Sant Albert. Si, en el fons, no m'estranya que la facultat tingui aquesta fama, amb neurones com tu que no fan res per evitar-ho!

Neurona A: [Al professor] que...

[Es senten rialles lleus de fons]

Neurona B: I entraràs al bar i no podràs evitar sentir les rialles de tots, per els passadissos et creuaràs mirades que no seran capaces d'amagar el que saben de tu. Fins i tot a les noies de copisteria o als cambrrers del bar se'ls escaparà algun comentari murri envers a la teva fita històrica. Mira't la part positiva: si, com és evident, et falten capacitats per a destacar com a físic, al menys seràs recordat per alguna cosa.

Neurona A: [a la neurona B] Saps què? Estic fart!

Professor: Si?

Neurona A: [Al professor, aixecant-se de la cadira mentre pica fort amb les mans sobre la taula, alçant el to de veu] És que m'he empalmat!

[Moment de silenci a l'aula]

Neurona B: Això és la teva solució? Seriosament?

Neurona A: [a la neurona B] Calla, que vull veure com reaccionen!

Professor: Oh, llavors no es preocupi, surti de l'aula si té

necessitat de fer-ho.

Neurona A: [Al professor] Si? Vull dir... [tossint, aclarint-se la gola] moltes gràcies senyor, ho sento molt.

[L'alumne és dirigeix a la porta, quan està a punt de sortir el professor l'interromp]

Professor: Una cosa més.

Neurona A: eh,... si?

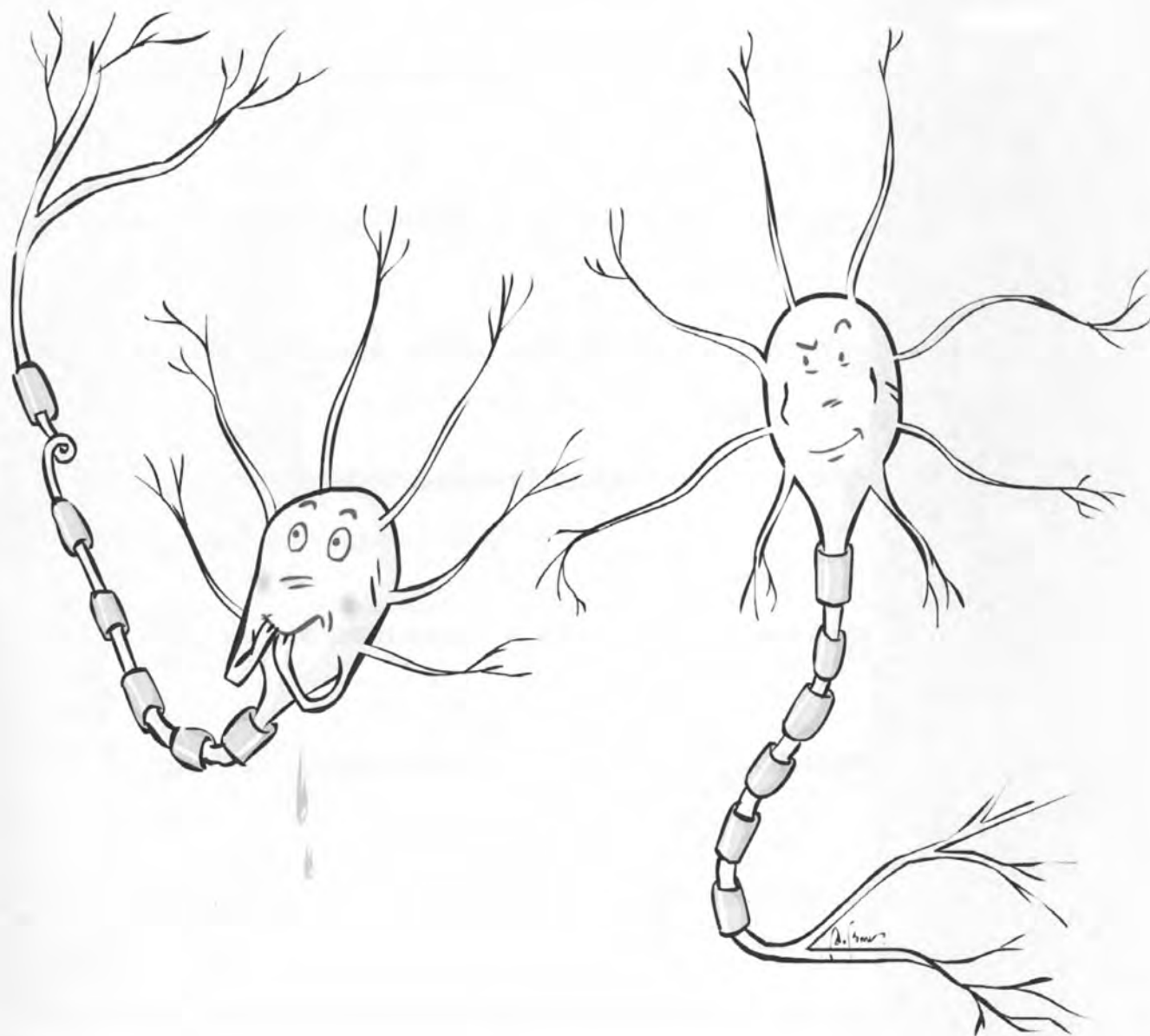
Professor: Vull que sàpiga que em sento molt afalagat, però això no aconseguirà que aprovi la meva assignatura.

Neurona A: [En to baix] No, veurà,... si en realitat... [Alçant el to de veu] Ho comprenc perfectament.

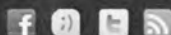
[L'alumne tanca la porta i es dirigeix amb presses al lavabo, uns minuts després surt amb cara de satisfacció]

Neurona B: Moltes gràcies neurona A per ajudar a aliviar-me.

Neurona A: [a la neurona B, amb resignació] De res neurona B, de res.

recoge anécdotas que han arruinado tu día. ¿Por qué guardártelo para ti cuando puedes sacar una sonrisa a miles de personas? Tu desgracia puede ser nuestra gracia.

categorias

Clase
Despachos
Exámenes
Ferran Sala
Matrícula
Prácticas
Químicos
Sant Albert
Varios

búsqueda

Búsqueda avanzada

- 12** a las 15:00 05 01 2011 / Exámenes
Hoy, mejor dicho, ayer tuve examen de álgebra. Lo hice con fiebre. Saqué un 3. Afortunadamente y tras horas de llorar al profesor he podido repetirlo. He sacado un 2,5.
Vaya asco de Física (347) - Haberlo pensado antes (114) - Menuda chorrada (44)
- 23** a las 13:01 05 01 2011 / Varios
Hoy, la panadera me ha dado mal el cambio. Le he dicho cuál era la combinación para devolvérmelo con menos monedas. Lo ha entendido. Me he dejado el pan. ADF
Vaya asco de Física (276) - Haberlo pensado antes (224) - Menuda chorrada (46)
- 31** a las 13:00 05 01 2011 / Clase
Hoy, en Física ESTADística Pere Seglar ha dicho que ya hemos terminado microcanónica. Es la primera vez que dice esta palabra. ADF
Vaya asco de Física (198) - Haberlo pensado antes (24) - Menuda chorrada (327)
- 72** a las 11:01 05 01 2011 / Exámenes
Hoy, y el semestre pasado, y el anterior, y el anterior, he matriculado métodos II. ADF
Vaya asco de Física (636) - Haberlo pensado antes (2148) - Menuda chorrada (44)
- 57** a las 11:00 05 01 2011 / Clase
Hoy, cuando el profesor ha levantado la pantalla del proyector, hemos descubierto un pene muy bien dibujado justo detrás. El profe ha dejado el pene dibujado hasta que se le ha acabado el espacio. Unos 15 minutos. El pene está en mis apuntes. ADF
Vaya asco de Física (249) - Haberlo pensado antes (164) - Menuda chorrada (273)
- 49** a las 13:00 05 01 2011 / Varios
Hoy, me han mirado la camiseta unos tíos en el metro y me han dicho "qué buena esa peli". Era de Determinator. ADF
Vaya asco de Física (612) - Haberlo pensado antes (214) - Menuda chorrada (414)
- 96** a las 11:01 05 01 2011 / Exámenes
Hoy, San Albert y examen del carnet de conducir. Yuhu. ADF
Vaya asco de Física (898) - Haberlo pensado antes (2233) - Menuda chorrada (21)
- 58** a las 11:00 05 01 2011 / Varios
Hoy, un zumbado blandiendo una zanahoria me ha perseguido hasta el baño. Me he atrincherado y me ha hecho salir con papel de wc ardiendo. ADF
Vaya asco de Física (516) - Haberlo pensado antes (971) - Menuda chorrada (812)
- 113** a las 13:00 05 01 2011 / Varios
Hoy, me pilla el grado. ADF
Vaya asco de Física (905) - Haberlo pensado antes (1234) - Menuda chorrada (432)
- 29** a las 11:01 05 01 2011 / Varios
Hoy, no puedo beber en la calle, no puedo fumar en el bar, pero me hago cervezas y canutos en el aula d'estudi. ADF
Vaya asco de Física (97) - Haberlo pensado antes (64) - Menuda chorrada (2314)
- 88** a las 11:00 05 01 2011 / Exámenes
Hoy, pa' septiembre. ADF
Vaya asco de Física (742) - Haberlo pensado antes (2100) - Menuda chorrada (88)
- 51** a las 13:00 05 01 2011 / Exámenes
Hoy, sigo sin entender el porqué de inscripción y matrícula on-line si siempre termino en secretaría. ADF
Vaya asco de Física (937) - Haberlo pensado antes (145) - Menuda chorrada (337)

SOLO EL 3% DE
LA GENTE VE A LA
LINDA DAMISELA

171

a las 11:01:05:01:2011 / Varios

Hoy, día de Sant Albert, me han quitado las bragas a bocados. No las he recuperado. ADF

Vaya asco de Física (798) - Haberlo pensado antes (2148) - Menuda chorrada (34)

18

a las 11:00:05:01:2011 / Close

Hoy, este semestre, los profesores que más odio son los que más tengo. ADF

Vaya asco de Física (104) - Haberlo pensado antes (81) - Menuda chorrada (213)

45

a las 13:00:05:01:2011 / Close

Hoy, mientras el profe le echaba la bulla a uno por sonarle el móvil, adivinad a quién le ha sonado. ADF

Vaya asco de Física (109) - Haberlo pensado antes (1012) - Menuda chorrada (79)

81

a las 11:01:05:01:2011 / Varios

Hoy, he visto a un profesor de electromagnetismo con una power balance. ADF.

Vaya asco de Física (309) - Haberlo pensado antes (108) - Menuda chorrada (84)

27

a las 11:00:05:01:2011 / Varios

Hoy, mi madre me ha preguntado por el espacio tiempo de Minkowski. Tras 20 minutos de explicación me ha dicho: "me parece muy bien, pero eso no sirve para que te arregles la habitación, ¿verdad?". ADF

Vaya asco de Física (303) - Haberlo pensado antes (156) - Menuda chorrada (1019)

54

a las 13:00:05:01:2011 / Varios

Hoy, mientras me fijaba en la trayectoria de la lluvia bajo los efectos del viento, me metí en un charco. ADF

Vaya asco de Física (110) - Haberlo pensado antes (90) - Menuda chorrada (93)

9

a las 11:01:05:01:2011 / Química

Hoy, he descubierto que todo lo que aprendí en bachillerato no me sirve ni para una asignatura de grado en química. ADF

Vaya asco de Física (10) - Haberlo pensado antes (20) - Menuda chorrada (1140)

108

a las 11:00:05:01:2011 / Close

Hoy, he hecho una caricatura del profe en la mesa. Me ha pillado y me ha felicitado. ADF

Vaya asco de Física (405) - Haberlo pensado antes (304) - Menuda chorrada (44)

90

a las 13:00:05:01:2011 / Prácticas

Hoy, dos horas de laboratorio de óptica y cuatro horas de laboratorio de electromagnetismo. Pegadme un tiro. ADF

Vaya asco de Física (910) - Haberlo pensado antes (698) - Menuda chorrada (22)

36

a las 11:01:05:01:2011 / Varios

Hoy, como casi cada día, he tardado tanto en hacer la cola del microondas que cuando me ha llegado el turno la comida ya estaba descongelada. ADF

Vaya asco de Física (571) - Haberlo pensado antes (71) - Menuda chorrada (314)

135

a las 11:00:05:01:2011 / Exámenes

Hoy, tenía un parcial. La cuestión era la 12 de la colección de problemas sólo que con datos cambiados. He sacado la hoja con dismulo y me he pegado la gran copiada. He salido contento y convencido de mi 10 hasta que he sacado el enunciado de la mochila. He entregado mis apuntes. ADF

Vaya asco de Física (724) - Haberlo pensado antes (2207) - Menuda chorrada (30)

216

a las 13:00:05:01:2011 / Close

Hoy, me he dormido en clase de Física Cuántica y me he despertado en Mecánica Teórica. ADF

Vaya asco de Física (34) - Haberlo pensado antes (1037) - Menuda chorrada (145)

117

a las 11:01:05:01:2011 / Despedida

Hoy, esta tarde, he subido al despacho de un profesor. La puerta del pasillo estaba cerrada y alguien ha llamado al ascensor. Me he quedado atrapado en el cubículo de cristal. Dos becarios me han mirado desde el otro lado, se han reído y han seguido andando. ADF

Vaya asco de Física (490) - Haberlo pensado antes (2007) - Menuda chorrada (73)

888

a las 11:01:05:01:2011 / Varios

Hoy, he terminado la carrera y no tengo ni idea de lo que quiero hacer. Me voy a matricular de un máster para seguir pensando

Vaya asco de Física (991) - Haberlo pensado antes (9999) - Menuda chorrada (188)

C.D. MUNT VS. JUSTIN BEIBER

Parece que Justin Bieber ha empezado su actuación en la fiesta de Química!

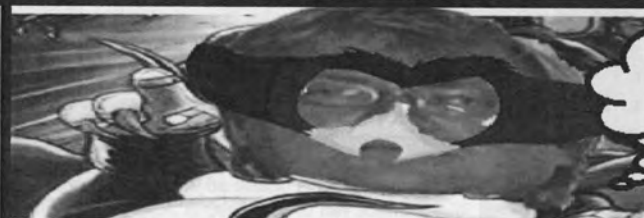
BAAAABY BABY BAAAABYY OOOHH!
AAARRIBA LAS TABLAS PERIODICAAS!!

Dejadme a mi...

No lo permito...no hasta que estudie la entropía en un cuerpo de temperatura 0 absolutooo!

Una lástima con lo guapo que era...

A TOOOOOOOPEEEE

by Xavi Eloy,
guanyador pel millor còmic
(concurso literari 2011)

J.M. JOKE

Esto es el hombre del tiempo y dice..

mmm mirando el mapa...podriamos concretar...

que para mañana tendremos 20°...

10° por la mañana y 10° por la tarde!

(...)

Nos vemos en septiembre...

“Vam decidir estudiar Física per les mates”

Àngels Ramos
Assumpta Parreño

Professores de Física Nuclear
Dep. Estructura i
Constituents de la Matèria

Un dijous a la facultat de física, al voltant de les 19:42 h. Baixem fins a la sisena planta. Les trobem juntes, al despatx de l'Àngels. Han callat de cop, enmig d'una conversa interessant, i riuen. Després d'haver fet la proposta, aclaram els últims detalls; marxarem de la facultat per endinsar-nos altra vegada, com ja va sent costum, en algun racó del Raval on serveixin cervesa freda i converses fins al tard. El resultat és aquest.

Per seguir amb la tradició, començarem pel detonant de tot. Perquè veu escollir estudiar física?

Àngels Ramos: Jo no és que tingüés especial vocació, però m'agradaven molt les mates. Al COU vaig tenir un professor que em va plantejar la física d'una manera molt intuïtiva, molt alegre i plena de mates, i em va fer veure que estudiar física podia ser divertit.

Assumpta Parreño: Jo també vaig entrar amb aquest interès matemàtic, de fet volia estudiar mates. Al COU un professor (que era matemàtic) em va motivar perquè acabés estudiant física, que era la ciència que treballava amb més mates.

Un cop dins, com us en vau sortir?

Àngels: Bé, jo venia d'un COU que estava força bé, i vaig fer la carrera sense problemes, tot i que estudiava molt. El primer dia el professor Pascual va aparèixer parlant d'ordres de magnitud, partícules, estrelles i no sé què... em vaig cagar bastant, però poc a poc m'hi vaig acostumar i me'n vaig sortir amb els 5 anys, que era la durada de llavors.

Assum: A nosaltres el primer dia ens va venir un noi amb bata, fent-se passar per químic, per espantar-nos, i dient tonteries! Jo vaig aguantar, va haver-hi de tot, però al final me'n vaig sortir, no sense entrebancs però!

Algun en particular?

Assum: Alguns, si... com el de Mètodes I amb l'Elizalde... El Sancho vigilava l'examen i va tenir molts problemes intentant resoldre el que ens demanaven... de fet no sé ni ho va resoldre mai! Cada dos per tres

passaven coses així; La Dra. Català no ens deixava recolzar-nos ni seure malament, i el Dr. Codina ridiculitzava als alumnes que no el tractaven de vostè... algunes coses han canviat.

Àngels: I tant... Jo vaig passar-ho tot net excepte la Quàntica de tercer, que ens la donava el Lluís Garrido (no el d'ara!). Era un profe que estava com una chota, fins i tot havia estat internat; recordo que es tirava amb força contra la paret per demostrar que la matèria és impenetrable. A la facultat va començar com una mena de boicot cap a ell, què no va dir res fins a l'examen del juny, on ens va plantejar un problema que gairebé no es podia resoldre. A mig examen em vaig aixecar i li vaig cridar "Oiga, pero usted se piensa que podemos hacer esto? ni con 10 horas más podríamos resolverlo!"

I després? et va aprovar?

Àngels: Jo em vaig quedar amb

ganes de revenja, de punxar-li les rodes o algo... Vaig pujar a la revisió i el tio que ens donava els problemes es va riure de nosaltres. El primer que vaig dir va ser "¡tu calla, que eres un lameculos del Garrido".

(Silenci. Tota la taula queda flipant abans d'esclatar a riure)

Àngels: Ah! i a àlgebra de primer teníem un professor que feia un petó a un crucifix que duia abans i després de cada classe...

I la vida social a la facultat? també era tant... així?

Assum: No! jo havia participat a alguna gimcana de Sant Albert, però no era ni de bon tros així! era més innocent, no hi havia alcohol ni nudisme!

Àngels: Quan jo estudiava encara menys! el Sant Albert consistia en un dinar amb profes i alumnes al hall de

Àngels: "Li vaig dir al profe: tu calla que eres un lameculos del Garrido!"

química... les coses podien posar-se divertides, però mai en aquest sentit!

Assum: El que si que fèiem era fisistèria, que ja existia. S'anava a algun local a ballar, també hi havia profes i alumnes...

Àngels: Jo vaig ballar amb un profe que sempre m'havia semblat atractiu i li vaig dir, tal qual... "no saps com m'havies arribat a agradar!"

Com vas viure el salt de la carrera al món de la investigació?

Àngels: Vaig anar fent la carrera dia a dia, no m'havia plantejat seguir aprenent després... simplement a l'acabar em va fer molta mandra ficar-me a treballar, així que vaig seguir a la facultat. Després d'estar al laboratori de termodinàmica, vaig anar-me ficant cap al món nuclear...

I amb l'Assum? ja us coneixeu?

Assum: No, l'Àngels va acabar la carrera abans que jo entrés. Quan jo vaig acabar també estava interessada en temes de nuclear i em van parlar d'una noia jove i entusiasta que estava acabant el posdoc a Vancouver... vaig aconseguir fer-li arribar el currículum i vam quedar que en parlàriem a l'arribar... i vam entendre'ns i va decidir dirigir-me la tesis.

Àngels: 'Això dels laboratoris i haver de prendre mesures... puf!'

Com era llavors la facultat?

Àngels: Tot era molt més petit i familiar... Recordo que quan vaig acabar hi va haver la llei de creació de

departaments, per modificar seccions com terminologia o òptica. En els sectors de física teòrica hi va haver un pique brutal entre el sector amb mentalitat més competitiva, que havia sortit a l'estranger i els de mentalitat més polititzada... al final els departaments van resultar ser els grups d'amics d'una banda i altra que estaven més d'acord!

I segueix sent així? Quina relació hi ha entre departaments?

Àngels: No! ara les coses han evolucionat molt, tothom ha sortit a l'estranger hi ha vist moltes maneres de treballar. Fonamental és un departament força mirall de ECM, toquen temes molt similars... També l'ICC i alguns màsters ajuden a que hi hagi més relació, sobretot entre ECM, fonamental i astrofísica. Els d'electrònica s'ho monten millor que ningú, amb el nou grau i mil projectes que tenen! i bé, els d'aplicada van molt a la seva bola...

Com a teòriques, com dueu això de l'aplicada, els laboratoris?

Assum: Fatal! jo quan vaig entrar a la carrera volia mates! i ara doncs no és tant així, però evidentment es nota molt que som de la branca teòrica, no?

Àngels: I tant.. això de prendre mesures... puf. A mi els aparells em fan una mica de por fins que no sé massa bé com funcionen... tots els

temes de cables i tal els porto fatal. però si porteu el laboratori de física moderna!

Àngels: Ja! però bueno, allà hi tenim uns ordinadors super moderns que funcionen amb disquet, model laboratori de termodinàmica, és una altra història... La veritat es que falta moltíssima inversió de cara als laboratoris de docència, ja intentem queixar-nos, però...

Sortint de la facultat, i entrant en terrenys més personals... us considereu frikis?

Àngels: No! bé, si que és veritat que tinc converses esotèriques, una part de mi és la física, però tenir una família, les nenes, la nevera per omplir (...) tot això ajuda a tenir els peus a terra. Però m'encanta Big Bang Theory!

Àngels: 'Tot i no ser una friki, m'encanta mirar Big Bang Theory'

Assum: Hahaha jo ni tan sols miro sèries frikis, sóc més del Mentalista i Mujeres Desesperadas!

Assum: "Vam deixar de comprar Planta 8 per l'humor cutre que feia"

Com compagineu ser mares i físiques?

Àngels: És molt difícil! la veritat que no parem, fem horaris de mami... la feina absorbeix molt, però intentem aprofitar la nostra formació per transmetre'l-si.

Assum: Per tal de poder acabar aviat i poder anar a buscar als nens i passar la tarda amb ells, m'aixeco a les 5:30, preparo els esmorzars i surto per poder arribar a la facultat a les 7.30, quan només hi ha el Federico Mescia... la veritat que és una hora tranquil·la i es pot treballar amb més calma!

De quina manera la vessant científica està relacionada amb la vostra família?

Àngels: Bé, totes dues estem casades amb científics! L'Assum amb un físic, i jo amb un químic. El vaig conèixer fora de la facultat, però un cop aquí em feia bastant amb els seus amics químics durant la meua tesi, tot i que no n'entendien res!

Assum: Si, és químic però té un gran sentit de l'humor! (riure general) Al meu marit el vaig conèixer a primer de carrera, tan bon punt vaig entrar a la facultat em va caçar.

Àngels: I evidentment, en l'educació dels nens es nota el món d'on venim, a l'hora d'ajudar-los a fer els deures i tot això...

(Alguns redactors jurem no queixar-nos mai més de matinar) I com a dones en el mundillo de la ciència?

Assum: 'El marit de l'Àngels és químic, però té un gran sentit de l'humor'

Àngels: També és difícil, clar... com a dones en un món masculí hem intentat sempre passar una mica desapercebudes. Quan estudies potser no és nota tant, però a l'acabar la carrera, quan comences a fer recerca i vols que s'interessin per tu t'adones que moltes vegades es mira més l'as-

pecte Dona que l'aspecte Científica, i això suposa una pressió addicional, necessites que la gent t'escolti, no que et miri.

Assum: D'altra banda també ho pots utilitzar a favor teu, com a fet distintiu. La gent potser et recorda més però, tot i així, és un fet que encara ha d'avançar, la integració de la dona al món científic i a la seva consolidació en posicions rellevants... penseu que l'Àngels és la primera catedràtica dona de la facultat i fa ben poc d'això!

Després de tanta física i família... us queda temps per alguna afició diferent? Compartiu alguna cosa fora de la facultat?

Àngels: La veritat és que tenim una afició en comú, que és el submarinisme! Com a anècdota curiosa, fa un parell d'anys vam aprofitar un congrés a Eilat, vora el Mar Roig, per poder fer una escapada juntes a fer algunes immersions! I també toco el piano, la física no ho és tot!

Per anar acabant, com veieu Planta8?

Àngels i Assum: Nosaltres érem de les que compraven planta8, per tot allò del viatge i per veure com anava la vida 'real' a la facultat... fa un temps vàrem deixar de fer-ho, l'humor va anar degenerant i les bromes i el to general no era gaire bo, més aviat massa "cutre" com per venir de físics! Però des de fa un parell o tres de números la tornem a comprar, i s'agraeix tenir una visió diferent de la facultat i de tots nosaltres!

De cerveses amb l'Àngels i l'Assum...

Se'ns fa tard i ens fan fora. Aviat tancaran el metro, però davant tenim el BigBangBar, on hi ha jazz i les gravadores ja no serveixen per a res. Tanquem la nit amb abraçades, agraïments i molts "ei, però això que no surti a l'entrevista eh!". És bo, de tant en tant, seure amb algun professor, parlar del primer que ens passi pel cap i satiritzar no-oficialment els rols que se'ns han imposat. El nostre tàndem d'entrevistades marxa misteriosament al metro en companyia d'un noi amb barret, i mentrestant riem i pensem que no serem capaços de resumir tota aquesta nit en 4 pàgines encabudes en una revista sense color.

Millorant el rendiment

Per Joan Clark i Dashiell Obradors

Guanyadors del concurs literari

Els noms del degà i del rector apareixien alternats quasi a la perfecció a la safata d'entrada de correu electrònic del relativament novell cap d'estudis de l'ensenyament de Física. El motiu: el patètic rendiment dels seus estudiants i la demostrada inutilitat de tots els plans que ell mateix havia dissenyat per tal d'arrencar-los del bar i fer-los anar a classe.

Al correu més recent, hi apareixia la portada de l'última entrega de la infame revista Planta8, on sortia una caricatura d'ell mateix ficant-se pel darrere el telescopi que havia ofert com a premi a sortejar entre els estudiants que traguessin al menys una matrícula d'honor.

Quan es disposava a redactar la seva carta de dimissió, tres cops ben forts i seguits van sonar a la porta del seu despatx.

- Endavant!- va cridar.

El noi que va aparèixer era força alt, amb una densa melena negra que duia subjectada amb una cinta i portava a cada mà una baqueta de bateria. Per les marques que hi havia a la porta, podia imaginar-se com havia trucat.

- Puc ajudar-lo?- va dir el cap d'estudis amb un to que marcava les distàncies.

El noi va somriure.

- JO, he vingut a ajudar-lo!- li va respondre el jove, amb veu eufòrica.

Probablement havia fumat alguna cosa no gaire bona.

Abans que el cap d'estudis tingués temps de dir res, el noi es va asseure en una cadira del despatx i va començar a parlar.

- Permeti'm presentar-me- va començar-. No, de fet només li diré que sóc l'estudiant d'enginyeria química que té el pla perfecte per fer anar a classe a tots els estudiants de Física.

- Ah, si?- va respondre ell- I quin pla és, aquest?

Els anys de la facultat eren els millors de la vida, sens dubte. Festes i més festes, dies sencers jugant a cartes a l'aula d'estudis, follant als lavabos amb el primer paio que tro-

bava sense que ningú li digués puta, això era vida!

Ja feia dies que corria per la facultat el rumor que el cap d'estudis havia posat en marxa un nou pla per fer que els estudiants anessin a classe. A la majoria de la gent no li importava, però a ella i al nou amic que s'estava treballant els tenia bastant encuriosits.

Feia un dia molt fosc, com si anés a ploure en qualsevol moment, i tots dos eren a la peixera, mirant vídeos amb un Mac, mentre ella posava les cames a sobre de les del noi- practicant quasi de forma artística el ritual d'aparellament que duia a terme cada cop que volia beneficiar-se un company de la facultat- quan de sobte les alarmes d'incendis van començar a sonar. Un simulacre era l'ocasió perfecta per acabar la feina que ja feia dies que durava.

- Si ara baixem als lavabos- li va xiuxiuejar a cau d'orella- no se n'adonrà ningú.

Com cada cop, el noi va fer un somriure nerviós. Ella, una noia amb iniciativa, es va aixecar i, estirant-lo de la mà, el va treure de l'aula.

Quan van ser fora, les alarmes van deixar de sonar i una llum de focus de procedència desconeguda els va apuntar com si fossin en un escenari. Una desagradable veu de megafonia va pronunciar el seu nom al mateix temps que una multitud de vigilants de seguretat amb un aspecte ferotge, que mai s'havien fet veure per la facultat, i uns quants estudiants- tots ells força lletjos- que ja tenia vistos, s'acostaven des del vestíbul de la Diagonal. No li calia fer un doctorat per deduir darrera de qui anaven.

Va arrencar a córrer amb totes les seves forces cap a l'interior de l'edifici i en passar per davant de la secretaria, les secretaries van abaixar totes les persianes. Quan cridava demanant socors, la gent girava la cara i s'apartava, cosa que encara la va terroritzar més.

Amb la multitud que tenia darrere, només podia seguir corrent. Després de recórrer diverses plantes de la facultat sense aconseguir despistar a tot el ramat- cada cop més nombrosos- de paios fastigosos que duia darrere, va arribar sense saber com a l'atri on tantes hores havia passat.

Decidida a sortir com fos de la facultat, va córrer en direcció al carrer Pau Gargallo, però quan hi va arribar, una nova legió d'adefesios va entrar per aquella porta, deixant-la totalment acorralada al mig d'un cercle que a cada segon era més petit.

Al cap d'uns dies, l'últim que recordava era caure a terra, la llum de focus que s'encenia novament per apuntar-la i els seus perseguidors descordant-se el cinturó i abaixant-se els pantalons mentre la megafonia anunciava amb veu monstruosa:

BUKKAKE TIME!!!

Una carta certificada li va arribar al cap d'una setmana de que, traumatitzada pel que dies després havia descobert que era una mesura de càstig contra els pitjors estudiants de la facultat i que, cosa que la consolava relativament, s'aplicava tant a dones com a homes, deixés d'anar-hi.

La carta feia referència a un nou article de la Llei Orgànica d'Universitats (LOU) i anava signada manualment pel Conseller d'Universitats que, curiosament, era o es deia igual que el cap d'estudis de l'ensenyament de física de la UB. Entre d'altres coses, deia:

Per aquests motius l'estudiant citada al principi haurà de causar baixa a l'Ensenyament de Física de la Universitat de Barcelona o presentar-se a classe en un termini màxim de vint-i-quatre hores des de la recepció de la present notificació ja que, de no complir amb el seu deure com a estudiant, es podria enfrontar a penes de fins a 25 anys de presó.

Ofiuco

Había una vez (lo de había una vez es una manera de hablar porque la verdad es que me lo estoy inventando) una asociación de estudiantes que se dedicaba a organizar fiestas (algo así como Planta8, sólo que esta sí molaba). Los miembros de esta asociación creían en el amor, la belleza, el destino, Dios, la vida después de la muerte, las teorías conspiratorias, los milagros de los santos, la homeopatía, los extraterrestres... En resumen, creían en todo en lo que era posible creer, incluso cuando estas ideas eran mutuamente excluyentes. Se hacían llamar asociación SOS (quien no entienda esta referencia friki no es friki).

Dicha sociedad tenía como fuente del saber varios libros de autoayuda y los reportajes del Discovery Channel. Entre otras cosas creían en el horóscopo. Su creencia era tal que pensaban que en vez de llamarse por el nombre, que en realidad no te aporta ninguna información sobre la persona, era mucho más práctico llamarse por el signo zodiacal. El único problema era cuando dos personas con el mismo signo se encontraban en el mismo lugar, pero obviaremos este punto.

Esta compleja sociedad funcionaba de manera óptima porque cada uno sabía como debía comportarse ya que lo podían leer en la descripción del carácter de su correspondiente signo. Los leos organizaban las actividades a realizar y oprimían al resto de signos, ya que todos sabemos que los leos son dominantes. Los aries viajaban por el mundo explorando, cual cabras montesas, territorios inexplorados para ellos como el escepticismo. Acuario y piscis montaron una curiosa comunidad pseudoespiritual-pseudohippy. A los cáncer les dio por el ramo de la peluquería y los escorprios follaban sin parar.

Hasta que un día un indeseado visitante vino (¿a que no lo adivináis?) a visitarlos. Era un chino normal y corriente, y no demasiado desagradable para ser físico, y afirmaba que su signo era Ofiuco.

¿Ofiuco? ¿Que quería decir esa palabra? Sonaba como trabuco pero no tenía nada que ver... ¿Ofiuco?

El autoproclamado Ofiuco habló sobre el movimiento de precesión de la tierra.

Resultó que el eje de rotación de la tierra se desplaza del orden de 1° por siglo, lo cual no le importaría a casi nadie si no

fuera porque el signo zodiacal se determina, teóricamente, teniendo en cuenta la posición relativa entre el Sol y las constelaciones vistas desde la Tierra. Ya, ya, todo mentira. Pero como ninguno de ellos había observado el tránsito del Sol el día de su nacimiento porque estaban demasiado ocupados naciendo, habían confiado en lo que leyeron en el 20 minutos... ¡Y les habían engañado!

Esta revelación creó una crisis en su perfecta sociedad. Sus creencias les habían permitido vivir en un mundo feliz y sin Física, y por tanto fácil de explicar, pero sus creencias eran probablemente falsas.

Eso les dejaba dos opciones

A) Asumir el cambio de signo de los miembros que se vieran afectados y crear grupos de trabajo para estudiar concienzudamente el firmamento para saber con exactitud por la casa de que signo se iba de parranda el Sol en cada momento.

B) No cambiar nada. Si las cosas habían ido bien hasta ahora era porque el horóscopo de toda la vida funciona. Para qué preocuparse en buscar explicaciones para la demás gente si los miembros de dicha sociedad llevaban siglos creyendo a pie juntillas toda la basura de la prensa amarilla sin preguntarse si quiera qué es una estrella?

Tras un largo consejo eligieron la tercera opción. Matar a Ofiuco.

Les nostres festes

Un repàs a la història festiva de la Facultat de Física

En un afany de conèixer, la redacció de Planta8 s'ha submergit en la història de la facultat. Després d'un intens treball d'investigació, hem desentrellat quin ha sigut el transcurs de la festa, la xauxa i el desmadre, i com generació rere generació s'ha transmès l'esperit que caracteritza la gent de la nostra mena. Hem buscat entre els antics documents de l'hemeroteca, hem picat a moltes portes, entrevistat professors i cercat llargues hores a internet, per finalment desentrellar el nostre passat. La nostra història.

L'any 1956 la Facultat de Física de la UB va decidir que per començar amb la tradició festiva, sense posar el llistó gaire alt, impartirien una missa i una xerrada de ciències amb concert de filharmònica. Tot un fiestón. Aquest programa d'activitats va seguir inalterat fins a finals dels 60. Un grup de rebels melenuts s'ajuntà per desafiar el conclave i organitzar el partit de futbol de professors i alumnes. La iniciativa marcava el primer intent de escolta, ens ajuntem i fem alguna cosa?

Pel moment, els dies de Sant Albert sota el sol de mitjans dels 70, es dedicaven a quedar en petits grups d'amics per passar el dia a la platja de Sitges fent una barbacoa i tocant la guitarra en germanor. Encara els faltava molt per aprendre sobre festes.

A finals dels anys 70, quan les drogues i el roc'n'roll ja havien arribat a

La Facultad de Ciencias de la Universidad de Barcelona

se complace en invitarle a los actos que se efectuarán el jueves día 15 de los corrientes, para celebrar la Fiesta Patronal de San Alberto Magno.

10 h 30. Misa solemne en la Capilla de la Universidad, con la actuación de la Schola Cantorum.

12 h 30. En el Aula Magna, el Catedrático de la Facultad, Muy Ilustre Sr. Dr. Don Jesús M.º Tharrats Vidal, desarrollará el tema:

“ Progresos recientes en la Física del Núcleo ”

18 h 45. Concierto en el Paraninfo por la Orquesta de Cámara del Conservatorio Superior del Liceo, según programa detallado al dorso.

Barcelona, noviembre de 1956

la nostra ciutat, els estudiants de Física i industrials van adonar-se que també necessitaven sexe. Amb l'ànim d'aconseguir les encara insòlites fèmies del campus nord van organitzar un rua per la diagonal cridant coses tals com ¡¡queremos tias buenas!! o Bésame, soy un científico. Veient que la temptativa no donava resultats per Palau Reial, van provar-ho l'any següent per la central, a la caça de les reputades dones de filosofia.

Els nostres companys en el temps, anaven amb tota la bona intenció de fer festa i conèixer per fi unes quantes noies. Malauradament, com ja sabem, els filòsofs estan malament del cap. Es van pensar que la rua tenia com a objectiu violar-les i sodomitzar-les i van rebre els nostres herois a cops d'ampolla. Literalment. La comitiva va acabar en tragèdia, i el dia següent es van publicar als diaris

malaguanyats articles.

Los físicos e ingenieros se pasan la juventud haciendo calculos y trabajando. No tienen tiempo para hacer el amor y por eso deben ser castrados.

Tan terribles acusacions no van esperar resposta.

¿Si teneis esto que nos quereis cortar, porqué no veniis y nos dais una conferencia?

En vistes que aquest greu incident s'havia originat perquè els enginyers i físics no tenien noies, i per tal de que si no hi anaven ells, vinguessin elles, començà el famós festival Me río de Janeiro. Es celebrava per carnaval a l'antiga pineda entre Física i industrials. Van sonar Orquestra Plateria i Gato Pérez entre d'altres.

L'any 1986 allà on es trobava la pineda, on tantes generacions de físics havien passat els seus

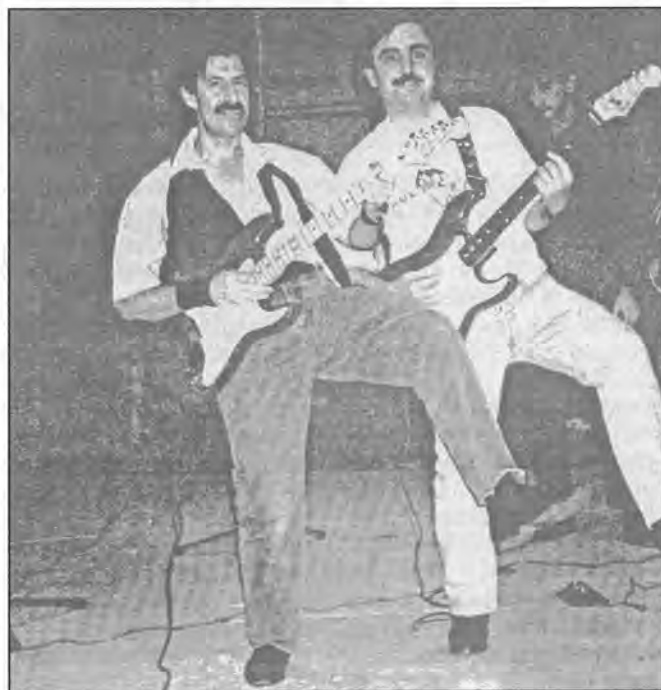
dies, s'inicià l'edificació del que ara és la nostra facultat, el nostre aulari.

A principis dels 90 Sant Albert va començar a prendre forma. Es va instituir La Pollastrada, un dinar on professors i alumnes dinaven pollas-

tre a l'ast. Un acte molt innocent fins que algú llença el primer tros de menjar. Des d'aquí a que si jo faig volar les patates, tu li tires una cuixa al degà, que si el degà li tira al cap d'estudis... I cada any igual, amb l'única diferència que l'afluència de professors assistents minvava per ser el bàndol que tenia l'ast de perdre. Després del "dinar" feien cine a l'aire lliure, i tots els espectadors aprofitaven per dormir l'alcohol de l'àpat i poder seguir després de la siesta amb concerts dins del nou edifici de Física. Sant Albert estava despertant.

L'any 1992 va començar una nova era amb el primer festival de Física, el Festival de Nadal. Un grup d'alumnes exaltats va convèncer a inconscients professors per dur a terme aquell espectacle singular. Els Salesians de Sarrià van allotjar actuacions diverses com claqué i representacions teatrals. El presentador de la gala fou el misteriós Capitán Cuántica.

En realitat, la gran primícia d'aquest dia va ser el naixement d'una nova banda de rock. Els alumnes, veient que probablement el seu espectacle de claqué i teatre no tenia prou ganxo, van reunir per primer cop en un mateix escenari dos músics ara ben coneguts a la facultat, Atilà Herms i Santi Vallmitjana, Els Beatlestones. La formació, que no havia assajat ni un sol cop i que comptava amb un bateria amb terror escènic iniciaven així la tradició musical que encara ens acompanya. Han actuat en gairebé tots els festivals de Física i l'any 99 presentaren el seu primer single Quimic Woman. El grup comptà

amb mítiques col·laboracions com Albert Cirera.

L'any 1994 la coral de física va cantar el primer

Gaudeamus Igitur, l'himne acadèmic.

És difícil precisar una data concreta en l'inici de les Fisistèries. La idea de sortir de festa en grup és com l'anar a peu, i la de cobrar als teus amics, com gatejar. Eren moltes les discoteques que encenien les nits dels 90, i algunes d'aquestes encara avui dia acullen a físics amb ganes de xauxa. Enfants, llar d'actuals esdeveniments ja era amfiteatre d'antigues borratxeres, així com Apolo, zona Marina o l'actual Ovella Negra de tallers, abans sala La Fragua. El concepte Fisistèria s'estengué de promoció en promoció, convertint-se així en l'excusa per reunir una tropa, muntar un sarao i fer alguns diners per marxar de final de curs.

Les generacions que van viure l'efecte 2000 i el canvi de mil·lenni, recordaran amb nostàlgia diades de Sant Albert amb concerts dins els passadissos de la facultat, despelote desorganitzat i barra de birra al costat de la secretaria. Grans èpoques per a grans emprenedors que ja pensaven com reconduir tantes ganes de baixar calces i calçotets d'una forma festiva i productiva.

El 2004 es construeix l'Atri Solar, amb el seu bar, la seva copisteria ReyCenter. Costa 1,4 milions d'euros amb plaques solars incloses, flipa. Des del primer dia ja era un lloc tan lleig com ho és ara. Ni tan sols hi havia el mural. Azkaban mismamente. Tot i així va donar lloc a la plurifelació de la Santa Festa. Amb el nou espai, i el reclam d'una gimcana de despelote, van començar a venir

gent d'altres facultats. A reunir cada cop més participants i fer córrer el meravellós rumor que encara avui segueix viu. "¿Tu eres de Física, dónde se montan orgías?" Sant Albert augmentava en ordres de magnitud i guanyava prestigi al campus nord.

2005. La promoció que organitzava el Festival de Nadal es van empanar. A una setmana del final de les classes no tenien res preparat i era evident que si intentaven muntar algo farien pena. Així doncs, com una excusa, es presenta el primer Festival de Primavera 06 als Salesians de Rocafort, amb el ja habitual repertori de professors convidats, concerts i birra barata.

Aquest any, la millor revista satírica, burlesca i no-oficial de la facultat decideix emprendre el que és motiu d'orgull per a tots nosaltres, La Festa a la Platja. Un juergón amb barra lliure per tot Físic i amics que tingui ganes d'acomiarar l'any lectiu pillant un bon pedal en bona companyia. La festa té lloc cada any a la platja de Montgat Nord el dia després de l'últim examen de juny, i tota la manutenció alcohòlica es paga amb els beneficis de la venda de la revista. Per la tarda els hoolligans queden per prendre el sol, jugar i fer l'imbècil i de nit arriben litres i litres de garrafón. Alguna altra facultat pot dir que te una festa barra lliure gratis? Alguna que no sigui inventada?

La Gimcana Etílico-Sexual de la Facultat de Física es consolida com un esdeveniment a gran escala. Cada any hi ha més grups participants d'altres facultats i les pro-

Festa de dia **Facultat de Física**

Discomòbil i animació **Concerts**

Gimcana etílico-sexual Activitats diverses

Concurs de birres Birra

Concurs de frikis Xupitos

Torneig de Pro Cubates

Rècord mundial St Hilari multitudinari Eduardo manos-xibecas

Divendres 12 de novembre
10.00-20.00h

<http://www.facebook.com/Festesfisicaub>

ves cada cop són més desenfrenades. El 2006 esdevé el Desmadre Final, última prova de la gimcana en que molts dels participants no recorden res perquè a vegades és millor no recordar. Posteriors Sant Alberts van polint les proves de la gimcana i van imprimint el caràcter de la nostra facultat innovant amb concerts, castellers, batucades, espai desfase, barraques, poker, concurs de frikis i molt més en un afany d'omplir cada cop més la facultat i consolidar-nos com la millor festa de tot el campus.

Algú ho dubtava?

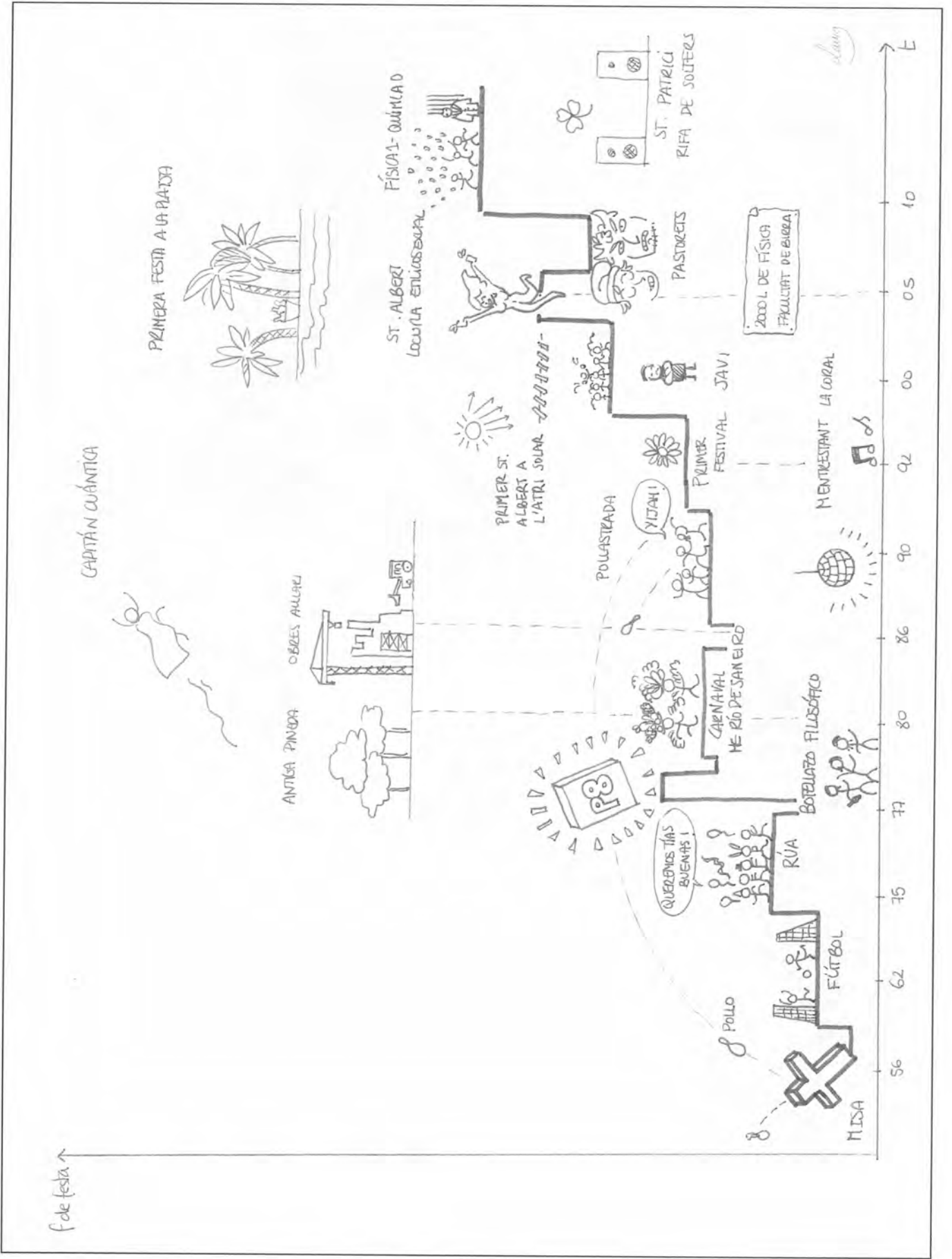
El 2010 una nova iniciativa va quallar entre estudiants i professorat. Els Pastorets en versió "L'Adveniment de l'Equació d'Schrödinger" causà sensació i ajudà a recaptar fons pels estudiants en promoció de festes. L'obra teatral, adaptada del tradicional de Folch i Torres explica la història d'uns físics que desafiaren les temptatives dels malvats químics en una aventura carregada d'humor friki.

És també aquest caràcter anti-químic el que mou les ments més brillants de la facultat de festes a crear el primer Física vs.

química de la història. Un desplegament sense precedents de tecnologia mesclada amb alcohol dins d'una sala on les dues facultats competien en proves absurdes per demostrar qui era millor. Un projector mostrava el ranking de consumicions per persona i facultat, i tal com era d'esperar els favorits van endur-se la copa, o millor dit, les copes posades. Física resisteix ara i sempre a l'invasor.

Les promocions que organitzen el viatge de final de curs, a falta de motius per muntar festes, comencen a buscar excuses i així és com a principis dels anys 10 trobem el calendari festiu ben ple, amb fisistèries tot l'any, amb Sant Patrici i Sant Asaco i els sorteig de solters, Sant Albert, Pastorets, Festival de Primavera, Física vs. química, festes de disfresses i la Macroffesta a la Platja de Planta8. Un calendari molt distant a les misses de fa mig segle.

Així, borrarera rere borrarera, festival rere festival, s'escriu la història festiva de la facultat. Mica en mica, cada generació ha donat peu a una tradició de juerga i disbauxa que ens institueix com la carrera amb més bon rotllo de la universitat. No és una simple festa el que vosaltres, lectors agraïts de Planta8, organitzareu algun dia. Serà una pàgina més de aquest manual del bon físic. Un diferencial en la gràfica cada any més creixent. Sabem que el llistó està amunt, molt amunt, però des de Planta8 us animem a fer de casa nostra un bon lloc on estudiar, ser feliç i pillar un pedal dels macos amb la millor de les companyies.

Una tarde de noviembre, un alumno vió caerse un manual de fórmulas de entre las estanterías de la hemeroteca.

Lo cogió, convencido que en aquel momento se acabarían sus problemas.

Un día quiso hacer una chuleta en el margen del libro.

Pero cometió un grave error...

Y comprendió que no había encontrado un Chaums corriente, había encontrado un...

Planta 8

Al principio aprovechó el libro para cambiar las leyes de la Física y así asegurarse que todos sus exámenes estaban bien.

Cambió las "fórmulas" de la meteorología para controlar el clima y acabar con las sequías.

Modificaba la flecha del tiempo a su antojo.

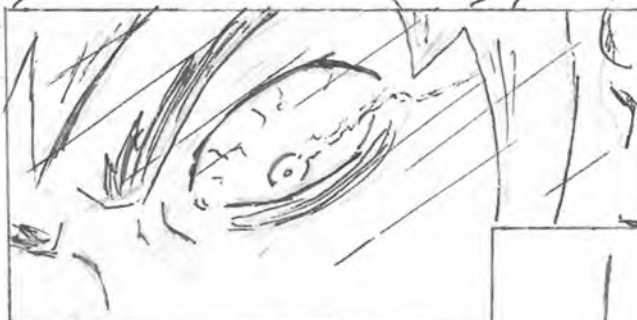
9:45

8:25

Pero el poder acabó por subírsele a la cabeza...

Francesco
Salda

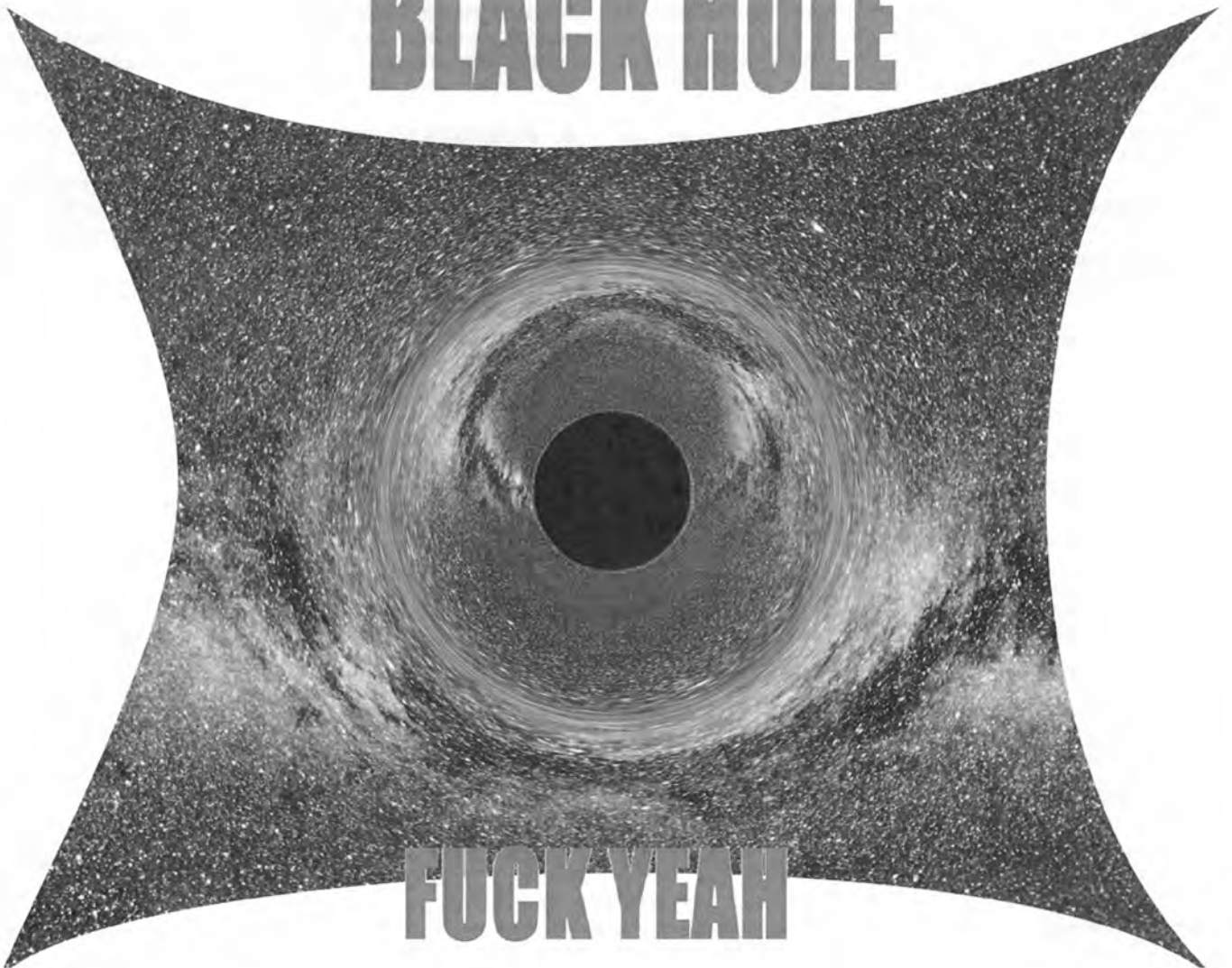

Hasta que un día, en un examen de astronomía...

...la cagó.

BLACK HOLE

FUCK YEAH

De la consciència humana i l'ingesta d'alcohol durant el concurs Física VS química

Planta 8
25 d'abril del 2011

Resum

La taxa de consum de cervesa per part d'estudiants de Física i química durant l'única trobada en comú és estudiada i comparada en aquest article. Efectes i fenòmens interessants seran mostrats, com l'efecte "Oller" o les interaccions entre individus que condueixen a un augment del consum etílic (o viceversa).

1. Introducció

Mai anteriorment s'havia dut a terme un experiment com el que ens ocupa, almenys a aquesta escala. Curiosament aquest camp resulta ser un dels més desconeguts de la ciència, tot i afectar tan directament temes tan fonamentals com la macroeconomia, la natalitat o el consum de samosas de patata i pèsol. En aquest experiment pretenem aportar una mica de llum sobre aquest camp fent un seguiment exhaustiu de la ingesta de cerveses al llarg de 230 minuts aproximadament.

Alguns dels participants de l'experiència van acabar gomitant (molt).

2. Procediment experimental

La idea bàsica consisteix en registrar el consum de

birres al llarg d'una nit. Cada participant havia de facilitar el seu nom i el nombre de tickets de beguda que adquiria després de cada compra. A priori pot semblar una preparació senzilla, però com veurem en els resultats, a partir del minut 60 l'adquisició de dades incrementa la seva dificultat enormement. Tampoc van fer fàcil el treball de camp els infructuosos intents per part de certs químics de donar noms graciosos com ara "Dr. On The Rocks", "tomas turbao", "carod rovira" o l'incomprensible "biotec" (en sèrio, wtf?).

3. Resultats experimentals

A la primera gràfica (figura 1) podem observar que, exceptuant pocs moments, els físics van liderar la competició al llarg de la nit, tot i ser menys participants (96 físics per 102 químics)

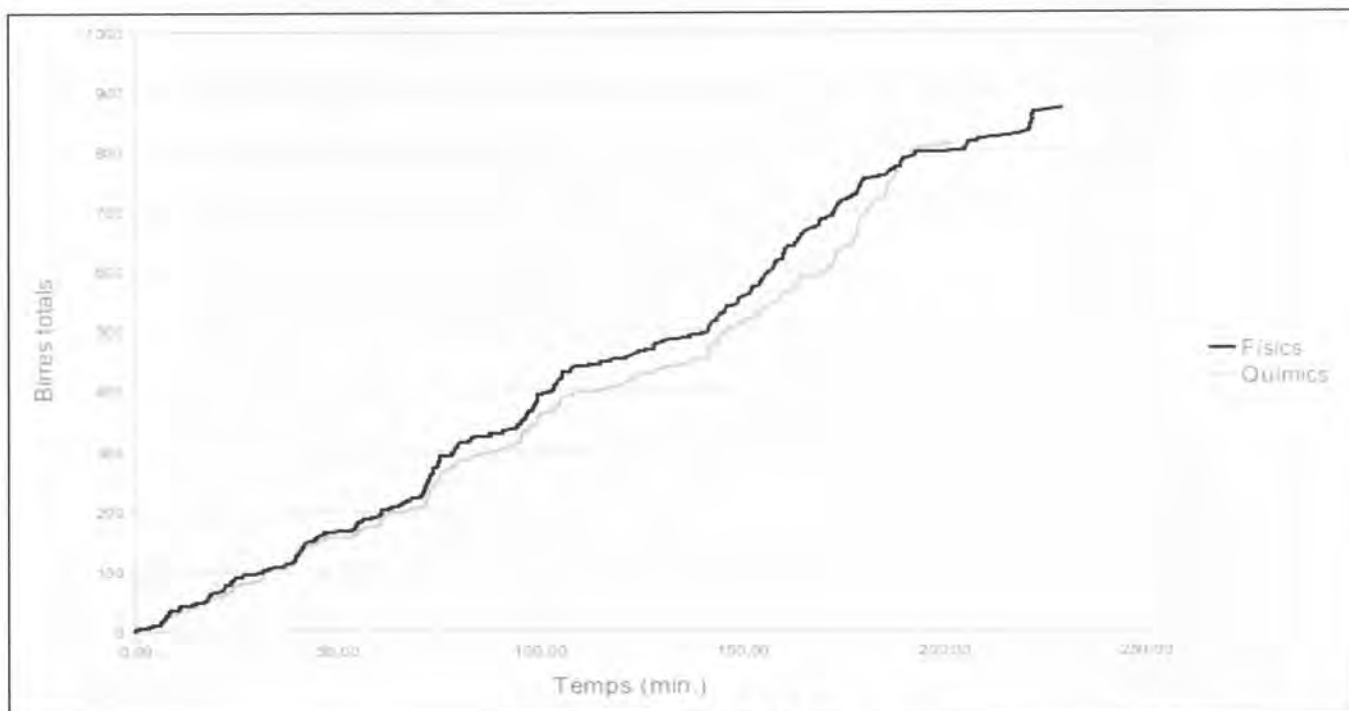

Figura 1. Consum total de birres.

A la figura 2, presentem la derivada de la ingesta total, distingint els dos col·lectius.

4. Anàlisi i discussió

Resulta molt interessant veure en la figura 2 que, pel que fa al comportament dels físics, s'observen una sèrie de pics molt marcats seguits d'una etapa final de diarrea mental. Un primer anàlisi ens pot portar a pensar que el comportament del físic és molt gregari: cada pic es correspon amb un apropament perillós per part dels químics en el còmput global; en veure-ho els físics corren a comprar birres per augmentar el seu marcador demostrant una forta lleialtat grupal.

La diarrea mental pot ser ocasionada per l'alt percentatge d'alcohol en sang:

872 birres*0,33L = 287,76L
 287,76L / 96 físics = 3L/físic
 3L*0,05(percentatge alcohol)=0,15L
 0,15L alcohol / 4,5L sang = 0,0333...
 És a dir...3,33% d'alcohol en sang

Un altre tema a discutir és la bondat de les dades i el seu mètode d'adquisició. En ser els propis investigadors participants de l'experiment, s'observa que a partir del minut 60 comencen a aparèixer les primeres dificultats en la recollida de dades. Un fenomen curiós és el de l'anomenat "nom xungu":

0,00 Aitor Lewkowycz
 5,61 Aitor Lewkowycz
 63,30 Aitor Lewkowycz
 197,75 aitor lewkowyczlb
 204,98 aitor lewkowyczna

Observem com a partir del minut 60 el nom conté errors posant de manifest la severa taja de l'investigador.

Fenòmen "oller"

El fenomen "oller" és un efecte inesperat i curiós derivat de la interacció entre individus. Consisteix en donar un nom acordat prèviament entre diversos participants. La raó per escollir el nom triat segueix sent un misteri no resolt de la ciència:

Josep Oller 80 birres
 Anna Barrero 120 birres
 Alba Mas 48 birres
 Quique Mejia 84 birres
 I molts altres que no hem fet constar.

5. Shame list

A continuació oferim una relació dels participants que només van consumir una única birra:

Adri, Alberto, Alejandro, Gav, Nuria Nu, Sebastià, Roca, Raul, Mario Ortega, Iker Mejia,, Francesc Avila, Carla, Anna H, Alfonso.

Si els veieu, probablement la festa caigui en direcció contrària...

6. Bibliografia

- Max Brooks, *Zombie survival guide*, 2003.
- Planta8, *Planta8 n°8*, 1980.
- Alexey Pajitnov, *Tetris for Dummies*, 1984.
- Abdul Al-Hazred, *Necronomicon*, 738 d.C.
- Chams, *Manual de fórmulas y tablas de matemática aplicada*, 2005.

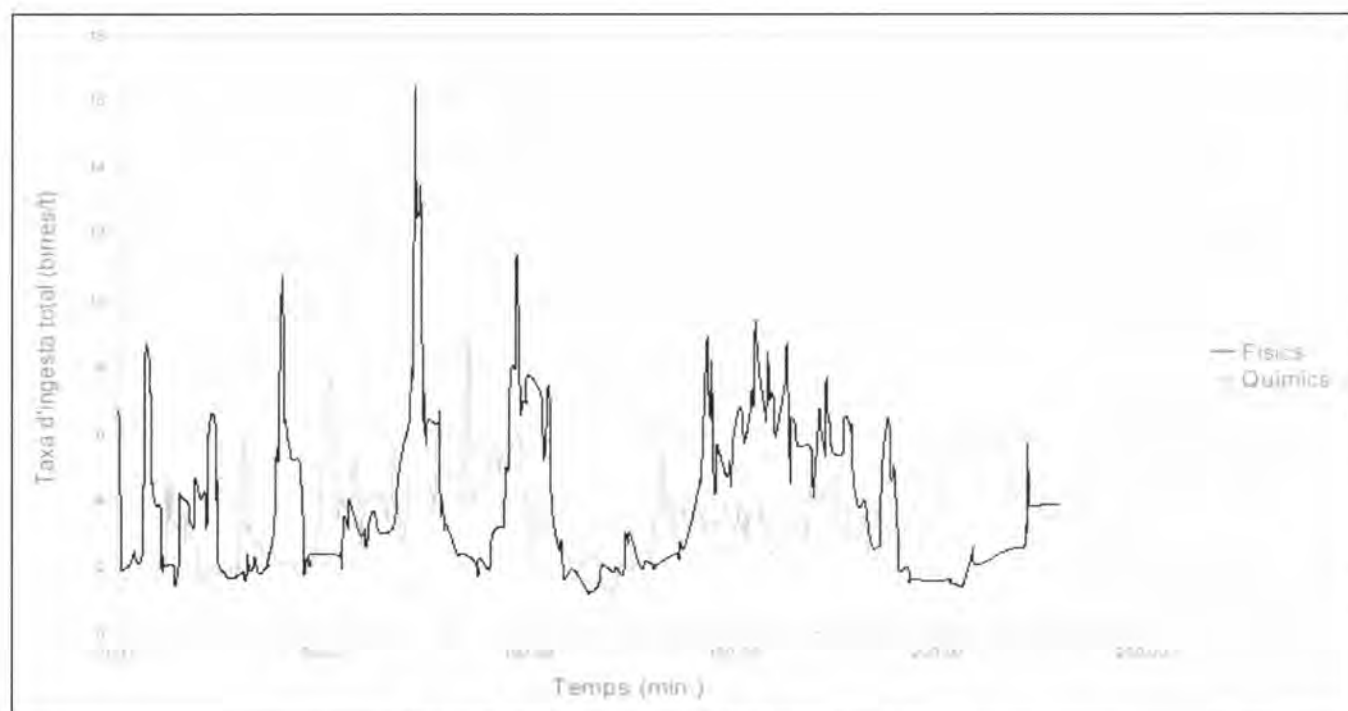

Figura 2. Taxa d'ingesta total de birres per temps.

¿En cuántos años acabarás la carrera?

Es miércoles...

- a)...el viernes hay parcial, toca ir a dormir pronto.
- b)...quedamos para unas cervezas y volvemos en el metro.
- c)...genial. Hoy todos los bares estarán vacíos. Tendremos sitio.
- d)...el día perfecto para convertir mañana el bar en un after. ¿Os gustan los cruasanes con cerveza?

Son las cinco y vas al bar,

- a) un café con hielo y en vaso de plástico para seguir estudiando.
- b) un cruasán y un zumo para merendar.
- c) un cruasán y una cerveza. Gracias.
- d) un cruasán y un zumo para bajar el morao.

Tienes laboratorio de óptica.

- a) Me he leído todo el guión, los apuntes y lo he preparado todo. A ver si acabo pronto.
- b) A mi compañero le toca la "opción a" esta semana. Yo me escaqueo. A ver si acabo pronto.
- c) mierda, mierda, mierda...¿de qué iba hoy?
- d) Otro informe que tendré que copiar.

Durante el patio...

- a)...subo a ver a un profe a su despacho.
- b)...me como un bocata y charlo con mis amigos.
- c)...me voy al sol a ver que se cuece.
- d)...¿patio? Yo llego a esa hora.

En la biblioteca...

- a)...no puedo estudiar, la gente me molesta.
- b)...no puedo estudiar, no se puede hablar ni tomar café.
- c)...no puedo entrar. Tardé dos meses en devolver un libro y ahora estoy en busca y captura.
- d)...¿tenemos biblioteca?

La gente de química...

- a)...estudian cosas curiosas. Parece interesante.
- b)...son las típicas rubias, incluso los tíos.
- c)...me jode que se gasten un sueldo en ropa y la tapen con esa bata de mierda y además con los tacones dando el cante. Media hora en la copistería, invadiendo el patio de Física, creyéndose que Sant Albert es una quimifarra, comiendo salchichas todas las semanas... Salen a discotecas de pijos y luego van de alternativos. Te joden con conversa-

ciones banales en la cola de los microondas, se quejan de que su temario es difícil y piensas que lo que estudian sirve para algo.

- d)...qué buenas están.

Estás en la sala de estudios.

- a) Aquí huele raro...
- b) Voy a estudiar.
- c) Otra tarde más.
- d) Tengo ajedrez, cartas mágic, el Worms en el portátil, hierba, la ficha de personaje hecha y apuntes para aparentar.

En clase...

- a)...primera fila, que me he dejado la vista estudiando.
- b)...entre 3ª y 6ª, para poder esconderme si no sé la respuesta.
- c)...7ª o más lejos, con el chat en el móvil, haciendo el crucigrama o intentando hacer algo inútil.
- d)...voy a estudiar a la sala de estudios.

Tu puntuación (N) se calcula como:

$$N=A+2B+3C+4D$$

donde la letra mayúscula representa el número total de respuestas con esa opción.

$N < 7$: Vuelve a sumar. Puedes usar los dedos.

$8 < N < 12$: Te vas a pasar aquí un porrón de años. Siendo así nadie te va a pasar apuntes ni prácticas de otros años. Ya verás cómo te las apañas. Pero da igual lo que te digamos porque seguro que tu no lees Planta8.

$13 < N < 18$: En unos 5 o 6 estarás fuera (abonando los 200 euros del título). Eres legal y te gusta pasártelo bien pero podrías ser mas feliz si colaborases con Planta8.

$19 < N < 26$: 4 o 5. Con ese ritmo de vida pocas cosas pueden salirte mal, salvo duras resacas en días de parcial. Te sacarás la carrera y disfrutarás todas las fiestas y de todos los Sant Albert. Solo te falta ser redactor Planta8.

$27 < N < 32$ -d: Buff... Si le das duro a lo mejor te la sacas en 8 u 8 y medio. En fin, tu eres lo que mantiene económicamente los canapés y ¡qué narices, el espíritu de la facultad! Te vemos en la Fiesta de la Playa.

Nivell Catedràtic

La Gran Unificació Aritmètica

És possible unificar les quatre regles elementals de l'aritmètica en una única regla, O . Perquè ens entenguem, podem veure com la suma és supèrflua, ja que tan sols és un cas particular de la resta, segons $a + b = a - (0 - b)$. El següent punt és veure com la divisió és resultant de la inversió $x \cdot 1/x$ i del producte, però d'on podem obtenir la multiplicació? Si aïllem el terme ab d'un desenvolupament quadràtic, tindrem $ab = [(a+b)^2 - a^2 - b^2] / 2$, de manera que amb la resta, el quadrat i la divisió entre dos ja no ens cal la multiplicació. Obtenir l'operació primigènia encara pot quedar lluny, però hem arribat a quatre operadors - substituents de la suma, resta, multiplicació i divisió - que potser ens seran més útils:

- La **resta**: $R(a,b) = a - b$
- El **quadrat**: $q(a) = a^2$
- La **meitat**: $m(a) = a/2$
- L'**invers**: $i(a) = 1/a$

En aquest punt, tan sols ens falta una última operació A , que no us direm. Us ajudarà, però, saber que es pot calcular a partir de la resta i l'invers, i que el quadrat i la meitat es calculen a partir de A i la resta.

Si trobem A , arribar a O és trivial, i més si sabem que n'hi ha prou amb que ens permeti calcular la resta i l'invers. Qui és A ? Qui és O ?

envia dubtes o respostes a planta8@gmail.com i jaume@jaumeaguade.cat

Jaume Aguadé

Nivell Grau de Física

Manuel Castellet, matemàtic i escriptor de ciència-ficció.

Tinc 67 anys. Vaig estudiar a la central, però treballo a l'Autònoma. Sóc topòleg. Pertanyo a la Societat Catalana de Matemàtiques i a la Schweizerische Mathematische Gesellschaft. No sóc home d'aficions espectaculars; no sé nedar, no sé volar. Tinc la Creu de Sant Jordi i la medalla Narcís Monturiol. L'any 87 em van oferir escriure un llibre sobre àlgebra lineal i vaig acceptar.

“He venido aquí a hablar de mi libro”

Com explicaries a un físic de 18 anys l'espai dual?

Tu tens un conjunt que no és només un conjunt (és un espai vectorial) i agafes d'altra banda els nombres reals, i a cadascun li assignes un nombre, i l'espai dual és això, o sigui no els nombres que assignes sinó cada forma d'assignar. Cada vegada que canvis de preus tens un altre element de l'espai dual i bé, quan en tens d'altres doncs els pots sumar.

Trivial.

El problema dels físics es que teniu mates que funcionen, les feu anar però no acabeu de saber perquè. A nosaltres ens passa al revés, entenem el que hi ha al darrere però ens perdem en tots els vostres conceptes i aplicacions.

Així ens veieu?

Suporto que us veiem una mica igual que vosaltres veieu als enginyers, fent servir les vostres eines sense saber apreciar-les.

Llavors els matemàtics sou perfectes.

Les matemàtiques són sinònim de rigor, encara que una bona intuïció física també és important.

I en el llibre d'àlgebra lineal, ¿on és aquesta intuïció?

Em va sorprendre molt quan em van dir que el feieu servir a primer de Física! avui en dia els enfocaments tant teòrics ja no estan de moda. No crec que sigui un llibre per transcriure tal qual a la pissarra, i vosaltres cal que sigueu capaços de raonar matemàticament i no empassar-vos tot el que us expliquen!

En Castellet et posa a prova: Saps prou algebra lineal? Movent només un escuradents, forma un quadrat.

Pista: Utilitza el corol·lari 8.

Best Seller

L'any 87 la UAB va oferir 300.000 pesetes per a escriure un llibre de text d'àlgebra lineal i geometria. Ell assegura que va encarregar-se de la redacció i estructura, mentre la Irene Llerena era la qui va aconseguir que el llibre tingués aquesta rigurositat. L'any 88 es va publicar el llibre, i dos anys més tard a Madrid n'encarreguen 120 exemplars en català (¿?). Actualment se n'han venut més de 14.000, arribant a llocs d'arreu del món: Fa poc al Perú en va firmar un.

1 JULIOL

FESTA DE LA

PLATJA

MONTGAT

NORD

